

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๑๑/๒๔๘๖ (สามัญ) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๓
วันอังคารที่ ๒๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๖
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๙.๑๕ นาฬิกา

ประธานสภาฯ : วันนี้มีสมาชิกมาประชุม ๑๐๐ คน เป็นองค์ประชุมแล้ว
ฉันขอเปิดประชุม

ระเบียบวาระแรก รับรองรายงานการประชุมสภาฯ ครั้งที่ ๕, ๖, ๗, ๘
๙ และ ๑๐/๒๔๘๖ (สามัญ) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๓

เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้าน ฉันถือว่าที่ประชุมนี้รับรองรายงานการประชุมนั้นแล้ว
ต่อไปเป็นวาระกระทูถาม กระทูถามของ ร.ท. ประจวบ มหาชันช เรื่อง
การช่วยเหลือคนไทยที่สิงคโปร์

ร.ท. ประจวบ มหาชันช (อุตรธานี) : กระทั่งฉันตั้งมาเมื่อวันที่ ๒๗
มีนาคม จนถึงบัดนี้เป็นเวลา ๑ ปี ๔ เดือน ๒๗ วันแล้ว ท่านรัฐมนตรีจะได้ตอบใน
วันนี้ หวังว่าคงจะตอบได้โดยเรียบร้อย

ประธานสภาฯ : รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศยังไม่มา ขอ
เลื่อน ต่อไปของ นายอนุสรณ์ พรหมประกาย เรื่องเงินการไฟฟ้าเทศบาล
นครพนม

นายอนุสรณ์ พรหมประกาย (นครพนม) : ฉันขอถึงกระทูถามรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้ ทั่วถาวรก่อสร้างไฟฟ้าที่จังหวัดนครพนมต้อง
ระงับอยู่ต่อมาจนบัดนี้ โดยปรากฏว่า มีเรื่องเกี่ยวกับความเสียหายในการเงินเกิด
ขึ้น จึงไม่ได้ทำการก่อสร้างแต่อย่างใดอีกต่อไปนั้น ใครขอทราบ

๑. ปรากฏว่ามีผู้ยื่นเรื่องราวต่อกระทรวงมหาดไทย โดยกล่าวหานายก
เทศบาลเมืองนครพนมดำเนินอุบายใช้จ่ายเงินซื้ออิฐและเสาไฟฟ้าด้วยราคาถูก แต่

เบิกจ่ายเงินไปเป็นราคาแพงขึ้นเกือบเท่าตัวนั้น ทางกรมไค้มีการสอบสวนเป็นความจริงเพียงใด

๒. ตามจำนวนเงินที่เทศบาลเมืองกุยบุรีนั้น ไค้เกิดมีสูญหายขึ้นบ้างหรือไม่ และจะสร้างการไฟฟ้าให้สำเร็จไค้เมื่อใด

๓. เมื่อหากยังไม่สร้างไฟฟ้าขึ้นไค้ในเวลานี้ จะให้ทางเทศบาลเมืองนครพนมคืนเงินที่กุยบุรีก่อนจนกว่าจะไค้สร้างขึ้นจึงทำสัญญากุยบุรีใหม่หรือไม่ เพราะเหตุใด

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : กระทรวงมหาดไทยขอตอบว่า

๑. ไค้มีผู้ยื่นเรื่องราวต่อกระทรวงมหาดไทย โดยกล่าวหานายกเทศมนตรีเมืองนครพนมจริง ทางกรมไค้สอบสวนแล้วไค้ความว่าการซื้อของคงแพงกว่าธรรมดาบ้าง เนื่องจากการบริหารของคณะเทศมนตรีชุดนั้นในเรื่องที่เกี่ยวกับการจัดซื้อสิ่งของไค้ปฏิบัติไปเป็นการบกพร่อง แต่อย่างไรก็ดี คณะเทศมนตรีชุดนั้นไค้ลาออกจากตำแหน่งแล้ว

๒. จำนวนเงินที่ไค้เบิกมาแล้วยังไม่ปรากฏว่าไค้เกิดสูญหาย ส่วนการดำเนินการก่อสร้างโรงไฟฟ้าต่อไปขณะนี้ต้องระงับไว้ก่อน จนกว่าสถานการณ์จะเป็นปกติ ทั้งนี้เนื่องจากเครื่องกำเนิดไฟฟ้าและสิ่งอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการสร้างจำต้องสั่งจากต่างประเทศ และขณะนี้เมื่ออุปสรรคอันเกิดจากการสงคราม

๓. ในชั้นนี้คงดำเนินการก่อสร้างเฉพาะตัวโรงไฟฟ้า เพื่อให้มีสิ่งก่อสร้างที่ซื้อไว้แล้วเกิดความเสียหาย ส่วนเงินก้อนนั้นหาไค้เบิกเท่าจำนวนที่เทศบาลเมืองนครพนมขอกลับมา คงเบิกเพียงเท่าจำนวนที่จำเป็นคงใช้ในอาคารก่อสร้างเป็นครั้งคราวเท่านั้น จึงไม่จำเป็นต้องมีการคืนเงินแก่ประการใด

นายอนุสรกรณ์ พรหมประกาย (นครพนม) : ฉันทขอชี้ในข้อ ๒ ที่ท่านว่าการสร้างโรงไฟฟ้าจังหวัดนครพนมต้องระงับไว้ก่อนในสถานการณ์คับขันเช่นนี้ อยากจะขอเรียนถามว่า ในเรื่องการสร้างโรงไฟฟ้าของจังหวัดนครพนมนี้มีคำสั่งของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีให้สร้างพร้อมทั้งจังหวัดหนองคายไซ้หรือไม่ เวลานี้จังหวัดหนองคาย

สร้างจนจะสำเร็จแล้ว ทำไมจังหวัดนครพนมจึงไม่สร้างเสียพร้อมกันเพื่อจะให้คำสั่ง
เป็นคำสั่งเหมือนกัน เพราะฉะนั้นขอทราบว่ที่จังหวัดนครพนมจะสร้างไคเมื่อใด

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : นากลัวจะ
ต้องเสร็จสงครามแล้วจึงจะหาเครื่องมาก่อสร้างเครื่องกำเนิดไฟฟ้าไค

ประชาชนสภา ฯ : กระทู้อไปของ นายอนุสรณ์ พรหมประกาย เรื่องการ
จัดตั้งเทศบาลที่อำเภอภูคานหาร - ท่าอุเทน และธาตุพนม

นายอนุสรณ์ พรหมประกาย (นครพนม) : ฉันขอตั้งกระทู้อถามรัฐมนตรีว่า
การกระทรวงมหาดไทย ตั้งค้อไปนี้ควย ๗ ตำบลที่ตั้งสถานที่ราชการอำเภอภูคานหาร
อำเภอธาตุพนม อำเภอท่าอุเทน ที่อยู่ชายแดนตามฝั่งแม่น้ำโขงในเขตจังหวัดนครพนม
นั้น โดยเฉพาะทั้ง ๓ แห่งนี้มีพลเมืองอยู่มากหนาแน่น และเป็นที่ชุมนุมแห่งการค้าค้อค้อกับ
ค่างประเทศอ้อค้อวย ฉะนั้นเพื่อให้การบริหารบุงทองที่ในย่านเขตอ้อเป็นที่ยุมนุมนชนซึ่ง
มีพลเมืองมากให้ไคมีสุขลักษณะค้อขึ้น จึงขอทราบว่ รัฐบาลไคค้อวี่จะจัดตั้งเทศบาลขึ้น
ที่อำเภอทั้ง ๓ นั้นหรือไม เมื่อใด เพราะเหตุไค

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : กระทรวง
มหาดไทยขอตอบว่ ในทองที่ค้อบลอ้นเป็นที่ว่าการอำเภอทั้ง ๓ นั้นปรากฏว่มีรายไค
น้อยมาก ไม่เป็นการเพียงพ้อที่จะจัดตั้งเทศบาลขึ้นในเวลานี้ไค แต่อย่างไรค้อ
กระทรวงมหาดไทยจะไคพิจารณาจัดตั้งขึ้นในโอกาสอ้อนครว่ค้อไป

นายอนุสรณ์ พรหมประกาย (นครพนม) : ที่กระทรวงมหาดไทยจะไค
พิจารณาค้อไปนั้น ที่ไคถามถามว่จะตั้งอำเภอไหนก่อน

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : การค้อกค้อ
สำรวจในเรื่องรายไคในทองที่ค้อบลอ้น และอำเภอไหนมีรายไคพ้อแก่ค้อใช้จ่ายในการตั้ง
เทศบาลแล้วค้อจะตั้งอำเภอนั้นก่อน

ประชาชนสภา ฯ : กระทู้อไปของ ร.ค. ถัก รัตนพันธ์ เรื่องการสอบไค
ของนักเรียน

ร.ค. ถัก รัตนพันธ์ (พิทลุง) : กระทู้อนี้ฉันไคตั้งถามเมื่อวันที ๒๔ พฤศจิกายน

พ.ศ. ๒๔๔๕ และตามเป็นกระทู้ควน บัดนี้เวลาไต่ลงเลยมาแล้ว เพราะฉะนั้นขอ
ถอน

ประธานสภาฯ คอไป ของ ค. สงวน พยุงพงศ์ เรื่องป่าไม้

ค. สงวน พยุงพงศ์ (ปราจีนบุรี) : ขอน้องตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงเกษตรธิการ ดังต่อไปนี้ ราษฎรผู้มีอาชีพในการหาของป่าได้รับความ
เดือดร้อนเนื่องจากถูกจำกัดเขตในการหาของป่า เช่น การตัดฟัน ทำเสาะและการ
หาน้ำมันยางมากขึ้นตามลำดับ จึงขอเรียนถามรัฐบาลว่า

๑. การให้สัมปทานแก่บุคคลผู้ทำป่าได้คนเดียวเช่นนั้น มีนโยบายโดย
ละเอียดอย่างไร

๒. การควบคุมรักษาป่าที่ให้สัมปทานไปแล้วนั้นได้มีการควบคุมอย่างไรบ้าง
หรือไม่ ถ้าควบคุมมีวิธีการอย่างไร

นายอุทัย แสงมณี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรธิการ : กระทรวง
เกษตรธิการขอตอบว่า

๑. การอนุญาตทำป่าไม้มีอยู่ ๒ วิธี คือ การอนุญาตผู้ผูกขาดกรรมคณา และการ
อนุญาตโดยวิธีสัมปทาน ทั้งนี้แล้วแต่สภาพของท้องที่เป็นแห่ง ๆ ไป กล่าวคือถ้า
ป่าไม้แห่งใดตั้งอยู่ไกลทางคมนาคมการทำและชักลากสะดวก ผู้ทำไม้ต้องลงทุน
มาก ทางการถืออนุญาตผู้ผูกขาดกรรมคณา เพื่อเปิดโอกาสแก่ผู้มีทุนรอนน้อยได้ทำไม้เป็น
อาชีพ แต่ถาปรากฏว่าป่าแห่งใดตั้งอยู่ในท้องที่กันดารทางไกลจากทางคมนาคม ผู้
ทำจะตองสร้างทางชักลากเองและจะตองลงทุนรอนมากและจำเป็นจะตองใช้เวลา
ทำเป็นเวลานานปี ซึ่งเป็นกำไรเกินกำลังของผู้มีทุนรอนน้อยจะทำได้ และคณะ
กรรมการจังหวัดและอำเภอท้องที่พิจารณาว่าการอนุญาตโดยวิธีให้สัมปทานจะไม่เป็น
การเดือดร้อนและเสียหายแก่การอาชีพของราษฎรในท้องที่นั้นทางการถืออนุญาตโดย
วิธีสัมปทาน

๒. การควบคุมรักษาป่าสัมปทานนั้นทางการมีระเบียบวิธีการอยู่แล้ว กล่าว
คือ ป่าที่ทางการให้สัมปทานทุกป่า ทางการจะใดพิจารณากำหนดโครงการทำไม้ให้

เป็นไปตามหลักวิชา และไ้มีการตรวจตราให้ผู้รับสัมปทานตัดไม้ตามโครงการ และปฏิบัติความระเบียบข้อบังคับและเงื่อนไขต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในสัมปทานโดยเคร่งครัดทุกประการ

ค. สงวน พยุงพงศ์ (ปราจีนบุรี) : ฉันทขอซักต่อไปว่า ป่าที่สัมปทานในจังหวัดปราจีนบุรีมีพื้ที่ปลูกที่ปลูกสัมปทานนั้นมีกี่ราย และรายละเอียคนั้นมีตั้งแต่เมื่อไรถึงเมื่อไร

นายอุทัย แสงมณี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ : กระจุนี้ไม้ไ้เตรียม ถ้าต้องการทราบก็ถามที่เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ไ้

ค. สงวน พยุงพงศ์ (ปราจีนบุรี) : ความที่ทานรัฐมนตรีชี้แจงเมื่อกี้ว่า การผูกขาดสัมปทานที่ราษฎรไม่เคือครอน ขอให้ไปดูข้อเท็จจริง ปราบกฏว่ราษฎรเคือครอน การให้สัมปทานแก่พื้ที่เหล่านั้น ถ้าราษฎรรองมาจะพิจารณาไ้ไ้หรือไม่

นายอุทัย แสงมณี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ : เวลาที่ทางกรมป่าไม้ตรวจตราควบคุมโดยรอบคอบแล้วทุก ๆ รายจะคงสอบสวน ทางคณะกรรมการจังหวัดว่าราษฎรไม่เคือครอน ถ้าปรากฏว่าทางคณะกรรมการจังหวัดทำไม่ชอบ ก็ต้องปรากฏเป็นราย ๆ ไป ขอให้ทานชี้เป็นราย ๆ ไป

ประธานสภา ฯ : กระจุต่อไปของ นายผล แสนสระดี เรื่อง การอบรมกล่อมเกลาคัดค้านิสัยอาชญากร

นายผล แสนสระดี (ขอนแก่น) : ฉันทขอตั้งกระจุถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยดังต่อไปนี้ ตามที่รัฐบาลไ้แถลงนโยบายต่อสภา ฯ นี้ว่า "จะอบรมกล่อมเกลานิสัยอาชญากรให้มีศีลธรรม ปลูกฝังให้มีความทราบซึ้งในหลักของธรรมจริยาเพื่อเป็นผลให้ละชั่วประพฤติชั่วเป็นพลเมืองดีต่อไป และสั่งสอนให้รู้จักและรักการประกอบอาชีพทางสัมมาอาชีพะ กับทั้งจะทั่วการศึกษาจัดตั้งทั้คนใหม่ปริมาณเพิ่มขึ้นสำหรับผู้ต้องซึ่งที่ประพฤติชั่วดี" นั้น ขอทราบว่ รัฐบาลไ้ดำเนินการให้ปรากฏผลตามนโยบายที่แถลงไว้แล้วเพียงไ้

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : กระทรวง

มหาดไทยขอตอบว่า เรื่องนโยบายการราชทัณฑ์นั้น รัฐบาลก็ได้ดำเนินการไปแล้วตามที่ได้นำลงไว้ต่อสภาผู้แทนราษฎร คือ

๑. การอบรมศีลธรรมแก่ผู้ต้องขัง ได้จัดให้มีครูศาสนาจารย์ หรือพนักงานเรือนจำที่มีความรู้ทางธรรมทำหน้าที่คอยอบรมสั่งสอนกล่อมเกลานิสัย เพื่อให้กลับประพฤติตัวดีทุกเรือนจำ และในวันหยุดก็ได้มีนันทพระภิกษุเข้าไปแสดงธรรมสั่งสอน นอกจากนี้ในวันสำคัญทางศาสนาได้จัดใหญ่ของขังประกอบพิธีกรรมกัน เป็นครั้งคราวด้วย และสำหรับผู้ต้องขังก่อนที่จะพ้นกำหนดโทษ ๑ วันทางการเรือนจำก็ทำการอบรมให้อีกเป็นพิเศษ

๒. การสั่งสอนใหญ่จักและรักการประกอบอาชีพในทางสัมมาอาชีวะนั้น กรมราชทัณฑ์ก็ได้จัดหาอาชีพให้เป็นประเภทใหญ่ ๓ ประเภท คือ ก. งานอุตสาหกรรม ข. งานเกษตรกรรม ค. งานโยธา ทั้งนี้ผู้ต้องขังเมื่อพ้นโทษแล้วก็อาจยึดไปทำมาหาเลี้ยงชีพได้

๓. การจัดตั้งทัณฑ์คนนั้น จะได้นำเป็นการต่อไปเมื่อได้จัดตั้ง เรือนจำกลางประจำเขตเสียก่อน ทั้งนี้เพราะเรือนจำกลางประจำเขตเป็นแหล่งสำหรับอบรมผู้ต้องขังซึ่งประพฤติตัวดีที่จะส่งไปยังทัณฑ์คนอีกต่อหนึ่ง ขณะนี้กำลังอยู่ในขั้นดำเนินการแล้วคือที่ค่ายฉนวนแค้น อำเภอบรรพตพระยาน้อย จังหวัดนครสวรรค์ ๑ แห่ง และที่ว่างเปล่าในจังหวัดภาคเหนืออีก ๑๐ แห่ง

นายผล แสนสระดี (ขอนแก่น) : คำที่ท่านรัฐมนตรีได้กราบทูลแจ้งนั้น ก็นับว่าเป็นการที่แจ้งนโยบายไปในทางที่เป็นผลดี ร.ร. ศักดิ์สันดานเป็นสถานที่อบรมอาชญากรส่วนหนึ่งที่อยู่ในนโยบายของรัฐบาลในอันที่จะปรับปรุงนิสัยของพลเมืองให้ดีขึ้น ร.ร. ศักดิ์สันดานซึ่งอยู่ในความควบคุมของราชการกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวนี้ ปรากฏว่าเด็ก ๆ ที่ทางกระทรวงมหาดไทยเอาไปศึกษาที่นั่น ปรากฏว่าได้เป็นคนที่มีนิสัยไปในทางดี เล็กน้อยเป็นอันมาก

อีกประการหนึ่งเด็กที่รัฐบาลนำไปอบรมนี้เท่าที่ได้ส่งผ่านโรงพยาบาลหลายโรงแล้ว ปรากฏว่าเด็กเหล่านี้ได้ป่วยโดยมากมักจะเป็นโรคที่ขาดอาหาร ทั้งนี้เนื่องจาก

ทางราชการไม่รับการอบรมเลี้ยงดูให้เพียงพอ

ประธานสภา ฯ : ตามสั้น ๆ ท่านจะถามอย่างไร

นายผล แสนสระคี (ขอนแก่น) : เรื่องที่จะถามจะคงซักตัวอย่างสั้นหน่อย
เมื่อเช่นนี้แล้ว รัฐบาลมีนโยบายที่จะอบรมกลับ เกลานิสัยเด็กเหล่านี้ ให้มีขึ้นอย่างใด
บ้างและ เท่าที่ปรากฏว่าเวลานี้รัฐบาลเองก็คงจะทราบว่า พวกเด็กที่นำไปคักสันดาน
นั้นได้ป่วยเสียเป็นอันมาก ได้เข้ามารักษาตัวในโรงพยาบาลปรากฏว่าขโมยข้าวของ
โรงพยาบาลไปเป็นอันมาก แล้วก็ เป็นโรคนิโคที่ขาดอาหารทั้งนั้น แสดงว่ารัฐบาลไม่
ได้เอาใจใส่เลี้ยงดูเพียงพอ

พล.ท. นังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : ในข้อนี้เป็น
การที่ค่อนข้างเหลือเกิน คือเด็กที่ขโมย อยู่ที่ไหนก็ขโมย และที่เรียกไปทำการอบรม
ก็ให้พยายามสั่งสอนกันและเลี้ยงดูกันเพียงพอ เพื่อคักสันดานให้เป็นคนดี แต่ส่วนที่ยัง
ขโมยอยู่ก็ยากเหมือนกัน ส่วนที่ขาดอาหารนั้นยังไม่ทราบข้อเท็จจริง เพราะฉะนั้นก็
เป็นการที่ค่อนข้าง

ประธานสภา ฯ : กระทู้ต่อไปของ ร.ท. ประจวบ มหาชนม์ เรื่องการเดิน
รถควน สายตะวันออกเฉียงเหนือ

ร.ท. ประจวบ มหาชนม์ (อุตรธานี) : ฉันทขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงคมนาคม ดังต่อไปนี้ ตามที่ทางการกรมรถไฟได้จัดให้มีรถควนสายเหนือ
และสายใต้เดินอาทิตย์ละ ๒ ครั้ง ๓ ครั้งนั้น ทางการกรมรถไฟจะกรุณาจัดให้มีรถ
ควนสายตะวันออกเฉียงเหนือเดินจากกรุงเทพ ฯ - วารินทร และอุตร อาทิตย์ละ
๑ ครั้งตามเดิมซึ่งเคยมีมาแล้วโคหรือไม เพราะเหตุใด

พล.ท. จรูญ รัตนกุล เสรีเริงฤทธิ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม :
กระทรวงคมนาคมขอตอบดังนี้ ที่ประสงค์จะให้เดินขบวนรถควนสาย ตะวันออกเฉียง
เหนือในขณะนี้ยังไม่สามารถที่จะจัดเดินให้ได้ เพราะว่าขาดกำลังลากจูง คือตัวรถ
จักรและรถโดยสารซึ่งต้องนำไปใช้ในกิจการของประเทศอยู่ในขณะนี้และถ้ามีโอกาส
เมื่อใดก็จะพยายามจัดเดินทันที

ร.ท. ประจวบ มหาฉันทน์ (อุครธานี) : ฉันทข้อซักไล่เสียงไคถามค่อไปว่า การที่ท่านรัฐมนตรีไคกรุณาตอบมานั้นว่า รดจักรของเราคองไปไคทางอื่นมากอยาก จะทราบวา เวลานั้นรดจักรของเราไคมีจำนวนเทาปกติหรือไม่ หรือว่าไคมีจำนวน ลคนอยดอยลงอยางไรบาง

พล.ท. จรูญ รัตนกุล เสรีเริงฤทธิ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม : รดจักรของเรามีจำนวนเทาปกติ และเพิ่มมากขึ้นควยซ้ำ ยังไมพอไค

ร.ท. ประจวบ มหาฉันทน์ (อุครธานี) : ฉันทข้อซักค่อไปว่า การที่รดของ เรามีจำนวนเทาเคิมั้นนั้ ก็เหตุไคเลา รัฐบาลคึกหรือไม่วาเวลาสงครามนี้เราควรมีสมรรถภาพที่จะให้รดเคินเทาปกติ ซึ่งเปันเหตุคูลให้เห็นวา รัฐบาลหยอนสมรรถ ภาพในการเคินรดไฟซึ่งทำให้ลคนอยลงเซนนั้

ประธานสภา ฯ : รัฐบาลตอบแล้ววา มีมากกว่าปกติ จะเอาอยางไรอีก

ร.ท. ประจวบ มหาฉันทน์ (อุครธานี) : ข้อซักอีกครั้งหนึ่งวา รดของเรา ซึ่งมหามิตรไคขอยืมไปนั้น ไคส่งคั้นมาแล้วหรือยัง

พล.ท. จรูญ รัตนกุล เสรีเริงฤทธิ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม : สงมาแล้วเปันส่วนมาก

ประธานสภา ฯ : ค่อไปขอให้พิจารณารางพระราชบัญญัติเวนคินอสังหาริม ทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงสายปทุมธานี - คลองรังสิต ในทองที่จังหวัดปทุมธานี พุทธศักราช ๒๔๔๖ ของรัฐบาล

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ในการเสนอรางพระราชบัญญัติเวนคินอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางหลวงสายปทุมธานี - คลองรังสิต ในทองที่จังหวัดปทุมธานี

พุทธศักราช ๒๔๔๖

หลักการ

ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงสายปทุมธานี - คลองรังสิต ใน
ท้องที่จังหวัดปทุมธานี ให้แก่กรมทาง

เหตุผล

เนื่องจากความจำเป็นจักต้องสร้างทางหลวงสายปทุมธานี - คลองรังสิต ใน
ท้องที่อำเภอเมืองปทุมธานี อำเภอสามโคก และอำเภอบึงนาราง จังหวัดปทุมธานี
เพื่อประโยชน์แก่ราชการทหาร และกรมทางโคสำรวจที่ดิน ซึ่งจำเป็นต้องเวนคืน
เสร็จแล้ว จึงขอออกพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ตามความในมาตรา ๔๑
และ ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๒ เพื่อกำเนินการสร้างทาง
ต่อไป

(สำเนา)

ร่าง

พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวง
สายปทุมธานี - คลองรังสิต ในท้องที่จังหวัดปทุมธานี
พุทธศักราช ๒๔๘๒

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรจัดการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อ
สร้างทางหลวงสายปทุมธานี - คลองรังสิต ในท้องที่จังหวัดปทุมธานี ซึ่งกรมทางโค
สำรวจที่ดินซึ่งจะต้องเวนคืนเสร็จแล้ว ตามความในพระราชบัญญัติทางหลวง พุทธศั
กราช ๒๔๘๒

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงสายปทุมธานี - คลองรังสิต ในท้องที่จังหวัดปทุมธานี พุทธศักราช ๒๔๘๖"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมทางเป็นเจ้าของหน้าที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอเมืองปทุมธานี อำเภอสามโคก และอำเภอชัยบุรี จังหวัดปทุมธานี โดยมีแนวทางการกว้าง ๕๐ เมตร ให้แก่กรมทาง

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....

พล.ท. จรูญ รัตนกุล เสรีเริงฤทธิ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงสายปทุมธานี - คลองรังสิต ในท้องที่จังหวัดปทุมธานี พุทธศักราช ๒๔๘๖ เหตุผลในเรื่องนี้ก็คือว่า เนื่องจากความจำเป็นจักต้องสร้างทางหลวงสายปทุมธานี - คลองรังสิต ในท้องที่อำเภอเมืองปทุมธานี อำเภอสามโคก และอำเภอชัยบุรี จังหวัดปทุมธานีเพื่อประโยชน์แก่ราชการทหาร และกรมทางไต่สำรวจที่ดินซึ่งจำเป็นต้องเวนคืนเสร็จแล้วจึงขอออกพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามความในมาตรา ๔ และ ๕ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๒ เพื่อดำเนินการสร้างทางต่อไป

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภา ฯ เมื่อไม่มีผู้ใดคัดใจที่จะอภิปรายในเรื่องนี้ ก็ขอให้
สภา ฯ พิจารณา ผู้ใดเห็นว่าควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป
ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภา ฯ ผู้ที่ไม่เห็นด้วยไม่มี พร้อมเพรียงกัน เป็นอันว่าที่
ประชุมรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาต่อไป ส่งกรรมการชุด
ใหม่

พล.ท. จรุง รัตนกุล เสร็จเรียงฤทธิ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
กรรมการสามัญ แปรญัตติภายใน ๓ วัน

ประธานสภา ฯ ส่งกรรมการสามัญ ชุดที่ ๑ แปรญัตติภายใน ๓
วัน เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมมีมติ

ต่อไปร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงสาย
สระบุรี - เสาไห้ - ทาหลวง - ทาเรือ ในท้องที่จังหวัดสระบุรี และจังหวัดพระ
นครศรีอยุธยา พุทธศักราช ๒๔๘๖ ของรัฐบาล

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ในการ เสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
เพื่อสร้างทางหลวงสายสระบุรี - เสาไห้ - ทาหลวง - ทาเรือ

ในท้องที่จังหวัดสระบุรี และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

พุทธศักราช ๒๔๘๖

หลักการ

ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงสายสระบุรี - เสาไห้ -
ทาหลวง - ทาเรือ ในท้องที่อำเภอเมืองสระบุรี อำเภอเสาไห้ จังหวัดสระบุรีและ
อำเภอทาเรือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมทาง

เทศมุล

เนื่องจากความจำเป็นจักต้องสร้างทางหลวงสายสระบุรี - เสาไห้ - ท่าหลวง - ท่าเรือ ในท้องที่อำเภอเมืองสระบุรี อำเภอเสาไห้ จังหวัดสระบุรี และอำเภอท่าเรือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อประโยชน์แก่ราชการทหาร และกรมทางโคสำหรับรถที่คันซึ่งจำเป็นต้องเวนคืนเสร็จแล้ว จึงขอออกพระราชบัญญัติเวนคืนสิ่งสาธารณสมบัติตามความในมาตรา ๔๑ และ ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๒ เพื่อกำเนนการสร้างทางต่อไป

(สำเนา)

ร่าง

พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวง
สายสระบุรี - เสาไห้ - ท่าหลวง - ท่าเรือ ในท้องที่จังหวัดสระบุรี
และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พุทธศักราช ๒๔๘๖

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรจัดการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางหลวงสายสระบุรี - เสาไห้ - ท่าหลวง - ท่าเรือ ในท้องที่จังหวัดสระบุรี และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งกรมทางโคสำหรับรถที่คันซึ่งจะต้องเวนคืนเสร็จแล้ว ตามความในพระราชบัญญัติทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๒

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางหลวงสายสระบุรี - เสาไห้ - ท่าหลวง - ท่าเรือ ในท้องที่จังหวัด สระบุรี และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พุทธศักราช ๒๔๘๖"

มาตรา ๒ ให้ไซ้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมทางเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอเมืองสระบุรี และอำเภอ เสาไห้ จังหวัดสระบุรี และอำเภอท่าเรือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยมีแนวทาง กว้าง ๕๐ เมตร ในแถมทาง

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....

พล.ท. จรูญ รัตนกุล เสรีเริงฤทธิ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม : ใน การเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ เหตุผลก็เนื่องจากความจำเป็นที่จะต้องสร้างทาง หลวงสายสระบุรี - เสาไห้ - ท่าเรือ ในท้องที่อำเภอเมืองสระบุรี อำเภอเสาไห้ จังหวัดสระบุรี และอำเภอท่าเรือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยาเพื่อประโยชน์แก่ราชการ ทหาร และกรมทางไต่สำรวจที่ดินซึ่งจำเป็นต้องเวนคืนเสร็จแล้ว จึงขอออกพระราช บัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามความในมาตรา ๔๑ และ ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติทาง หลวง พุทธศักราช ๒๔๘๒ เพื่อกำเนินการสร้างทางต่อไป

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภา ฯ : เมื่อไม่มีผู้ใดคัดใจที่จะอภิปราย ขอให้สภาพิจารณาคู่ใดเห็น ว่าควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป ขอให้ไปรคยงมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภา : ผู้ที่ไม่เห็นด้วยไม่มี พร้อมเพรียงกัน เป็นอันว่าที่ประชุมรับ
หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาต่อไป สังกกรมมาธิการชุดใหม่
พล.ท. จรุงกูญ รัตนกุล เสรีเริงฤทธิ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม :
กรมมาธิการสามัญ แปรญัตติกายใน ๓ วัน

ประธานสภา ฯ : สังกกรมมาธิการสามัญ ชุดที่ ๑ แปรญัตติกายใน ๑ วัน
เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมนี้ได้อนุมัติ

ต่อไปร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ดิน ซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
ตำบลบ้านกล้วย อำเภอเมืองชัยนาท จังหวัดชัยนาท ไทแกนางเครือวัลย์ อินทรชูโต
พุทธศักราช ๒๔๘๖ ของรัฐบาล

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ในการ เสนอร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินซึ่งเป็นสาธารณ
สมบัติของแผ่นดิน ตำบลบ้านกล้วย อำเภอเมืองชัยนาท จังหวัด
ชัยนาท ไทแกนางเครือวัลย์ อินทรชูโต

พุทธศักราช ๒๔๘๖

หลักการ

โอนกรรมสิทธิ์ที่ดินทางเดินเนื้อที่ประมาณ ๕๙๐ ตารางเมตร ซึ่งเป็น
สาธารณสมบัติของแผ่นดิน ตำบลบ้านกล้วย อำเภอเมืองชัยนาท ปรากฏแนวเขต
ตามแผนที่ ไทแกนางเครือวัลย์ อินทรชูโต

เหตุผล

ทางเดินที่จะยกให้นางเครือวัลย์ อินทรชูโต นี้ กว้าง ๖ เมตร เนื้อที่
ประมาณ ๕๙๐ ตารางเมตร เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนกับที่ดินของนางเครือวัลย์
อินทรชูโต เนื้อที่ประมาณ ๑๔๘ ตารางเมตร ซึ่งจะไคมอบให้เทศบาลเมือง

ชัยนาทจัดทำเป็นถนนให้ไต่แนวตรงต่อไป เนื่องด้วยทางเดินเดิมนั้นยังไม่เป็นแนวตรง

(สำเนา)

ร่าง

พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน

ตำบลบ้านกล้วย อำเภอเมืองชัยนาท จังหวัดชัยนาท

ให้แก่นางเครือวัลย์ อินทรชูโต

พุทธศักราช ๒๔๘๖

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรโอนที่ดินทางเดิน ซึ่งเป็นสาธารณสมบัติ
ของแผ่นดิน ตำบลบ้านกล้วย อำเภอเมืองชัยนาท จังหวัดชัยนาท ให้แก่นางเครือวัลย์
อินทรชูโต เป็นการแลกเปลี่ยนกับที่ดินของนางเครือวัลย์ อินทรชูโต

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินซึ่ง
เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ตำบลบ้านกล้วย อำเภอเมืองชัยนาท จังหวัดชัยนาท
ให้แก่นางเครือวัลย์ อินทรชูโต พุทธศักราช ๒๔๘๖"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้น
ไป

มาตรา ๓ ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ตำบลบ้าน
กล้วย

อำเภอเมืองชัยนาท จังหวัดชัยนาท ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้
แกนนางเครือวัลย์ อินทรชูโต

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐบาลขอ
เสนอร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ดิน ซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ตำบล
บ้านกล้วย อำเภอเมืองชัยนาท จังหวัดชัยนาท ให้แกนนางเครือวัลย์ อินทรชูโต พุทธ
ศักราช ๒๔๘๖ ทั้งนี้มีหลักการและเหตุผลว่าการโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินที่เป็นทางเดินเนื้อ
ที่ประมาณ ๕๖๐ ตารางเมตร ซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ตำบลบ้านกล้วย อำ
เภอเมืองชัยนาท ให้แกนนางเครือวัลย์ อินทรชูโต ในการนี้เป็นการแลกเปลี่ยนที่ดิน
ของนางเครือวัลย์ กับที่ดินสาธารณสมบัติของแผ่นดินเพื่อสร้างทางให้เป็นแนวตรงและ
ให้เป็นไปโดยเรียบร้อย เพราะฉะนั้นจึงขอให้พิจารณาและรับหลักการต่อไป

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภา ฯ เมื่อไม่มีผู้ใดคัดใจที่จะอภิปราย ขอให้สภาวินิจฉัยผู้ใดเห็น
ควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภา ฯ ผู้ที่ไม่เห็นด้วยไม่มี พร้อมเพรียงกัน เป็นอันว่าที่ประชุมรับ
หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป สงกกรมมาธิการชุดใหม่

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย สงกกรมมาชิ
การสามัญ ประมุขตั้งภายใน ๑ วัน

ประธานสภา ฯ ขอให้สงกกรมมาธิการสามัญ ชุดที่ ๒ ประมุขตั้งภายใน ๑
วัน เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ

ต่อไปร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดคำ ตำบลเวียง อำเภอพะเยา จังหวัด
เชียงราย ให้แก่องค์พิภพ กระทรวงกลาโหม พุทธศักราช ๒๔๘๖ ของรัฐบาล

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดคำ
ตำบลเวียง อำเภอพะเยา จังหวัดเชียงราย ให้แก่องค์พิภพ กระทรวงกลาโหม
พุทธศักราช ๒๔๘๖

หลักการ

โอนกรรมสิทธิ์ที่วัดคำ ตำบลเวียง อำเภอพะเยา จังหวัดเชียงราย ให้แก่องค์พิภพ
กระทรวงกลาโหม

เหตุผล

ที่วัดคำนี้เป็นวัดร้าง และพื้นที่เหมาะสมในการที่จะใช้ให้เป็นประโยชน์แก่ราชการ
ทหาร

ร่าง

พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดคำ ตำบลเวียง อำเภอพะเยา
จังหวัดเชียงราย ให้แก่องค์พิภพ กระทรวงกลาโหม
พุทธศักราช ๒๔๘๖

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดคำ ตำบลเวียง
อำเภอพะเยา จังหวัดเชียงราย ให้แก่องค์พิทักษ์ กระทรวงกลาโหม

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด
คำ ตำบลเวียง อำเภอพะเยา จังหวัดเชียงราย ให้แก่องค์พิทักษ์ กระทรวงกลา
โหม พุทธศักราช ๒๔๘๖"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็น
ต้นไป

มาตรา ๓ ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่วัดคำ ตำบลเวียง อำเภอพะเยา จังหวัด
เชียงราย ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่องค์พิทักษ์ กระทรวง
กลาโหม

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราช
บัญญัตินี้

.....
.....

นายเคื่อน มุนนาค รัฐมนตรี : รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติโอน
กรรมสิทธิ์ที่วัดคำ ตำบลเวียง อำเภอพะเยา จังหวัดเชียงราย ให้แก่องค์พิทักษ์
กระทรวงกลาโหม พุทธศักราช ๒๔๘๖ หลักการก็คือโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดคำ ตำบล
เวียง อำเภอพะเยา จังหวัดเชียงราย ให้แก่องค์พิทักษ์ กระทรวงกลาโหม
เหตุผลก็คือ ที่วัดคำนี้เป็นวัดร้าง และพื้นที่เหมาะสมในการที่จะใช้ให้เป็นประโยชน์
แก่ราชการทหาร เป็นที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์อะไร ซึ่งทางราชการทหารถ้าได้ที่ดินนี้
ไปก็จะใช้ประโยชน์เพื่อราชการทหารเป็นอย่างมาก โดยเหตุนี้จึงต้องขอเสนอ

ร่างพระราชบัญญัตินี้มาให้พิจารณา

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภา ฯ เมื่อไม่มีผู้ใดคิดใจที่จะอภิปราย ขอให้สภาวินิจฉัย ผู้ใด
เห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป ขอให้ไปรคยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภา ฯ ผู้ที่ไม่เห็นด้วยไม่มี พร้อมเพรียงกัน เป็นอันว่าที่ประชุม
รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป ส่งกรรมาธิการชุดใหม่

นายเดือน บุญนาค รัฐมนตรี ฯ ส่งกรรมาธิการสามัญ แปรญัตติภายใน ๑ วัน

ประธานสภา ฯ ส่งกรรมาธิการสามัญ ชุดที่ ๒ แปรญัตติภายใน ๑ วัน
เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ

ต่อไป ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยสำนักงานจัดหางาน (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช
๒๔๔๖ ของรัฐบาล

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลในการ เสนอร่างพระราชบัญญัติ
ว่าด้วยสำนักงานจัดหางาน (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๔๖

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๐ และ ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยสำนักงาน
จัดหางาน พุทธศักราช ๒๔๓๕ เพื่อมิให้สำนักงานจัดหางานเรียกสินจ้างล่วงหน้าจากลูก
จ้างหรือเรียกทองคำอื่นใดนอกจากจำนวนสินจ้างที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงจากลูกจ้าง
หรือนายจ้าง และกำหนดให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการในการจัดหางานมีหน้าที่ของ
คิปปายชื่อสำนักงานไว้ที่หน้าสำนักงานโดยเปิดเผย และส่งรายงานประจำเดือนต่อเจ้า
พนักงานทุกเดือน

เหตุผล

เนื่องจากปรากฏว่าสำนักงานจัดหางานบางแห่งได้ดำเนินการ เช่น เรียกค่านาย

หน้าล่วงหน้า ค่าใบสมัคร เขาทำงาน ค่าประกันเป็นเงินหรือสิ่งของ และเมื่อผู้ไป
ติดต่อจะรับคืนก็ไม่ให้ ขอสมัครบ้าง หรือผู้จัดการสำนักงานหลยเสียบ้างเป็น
เหตุใหญ่ไปติดต่อซึ่งส่วนมากเป็นกรรมกรผู้ยากจนได้รับความเดือดร้อน จึงควรมี
บทบัญญัติห้ามมิให้สำนักงานจัดหางานเรียกสินจ้างล่วงหน้าจากลูกจ้าง หรือเรียก
รองค่าอื่นใดนอกจากจำนวนสินจ้างที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงจากลูกจ้างหรือนาย
จ้าง อีกประการหนึ่ง ถ้ากำหนดใหญ่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการในการจัดหางาน
มีหน้าที่ติดป้ายชื่อสำนักงานไว้ที่หน้าสำนักงานโดยเปิดเผย และส่งรายงานประจำ
เดือนต่อเจ้าพนักงานทุกเดือน ก็จะเป็นประโยชน์ในทางพิจารณาควบคุมให้สำนักงาน
จัดหางานปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบายช่วยเหลือกรรมกรให้ดีขึ้น

ร่าง

พระราชบัญญัติว่าด้วยสำนักงานจัดหางาน (ฉบับที่ ๒)

พุทธศักราช ๒๕๔๖

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยสำนัก
งานจัดหางาน

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติว่าด้วยสำนักงานจัด
หางาน (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๔๖"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็น

ต่อไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยสำนักงาน
จัดหางาน พุทธศักราช ๒๔๗๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๐ ถ้าเป็นสำนักงานจัดหางานที่เรียกสินจ้าง จำนวนสินจ้างที่จะ
เรียกได้นั้นต้องไม่เกินอัตราที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง และให้เรียกโคตเมื่อลูกจ้าง
ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างแล้ว จะเรียกรอค่าอื่นใดจากนายจ้างหรือลูกจ้างนอกจาก
นี้ไม่ได้ เว้นแต่ค่าพาหนะในการนำลูกจ้างไปติดต่อกับนายจ้างตามสมควร เท่าที่จ่ายจริง
และจะเรียกเงินหรือของเป็นประกันสำหรับตนเอง หรือแทนนายจ้างหรือบุคคลอื่นไม่
ได้"

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคท้ายของมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วย
สำนักงานจัดหางาน พุทธศักราช ๒๔๗๕

"ให้ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการในการจัดหางานติดป้ายชื่อสำนักงานไว้ที่
หน้าสำนักงานโดยเปิดเผย และส่งรายงานประจำเดือนตามแบบพิมพ์ซึ่งจะได้ออกกำหนด
ไว้ในกฎกระทรวง ต่อเจ้าพนักงานภายในวันที่ ๑๐ ของทุก ๆ เดือน"

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการสาธารณสุขรักษาการตามพระราช
บัญญัตินี้.

.....
.....

พ.อ. ชวง เศวตศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข รัฐบาล
ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยสำนักงานจัดหางาน (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๖
โดยมีหลักการเพื่อจะแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๐ และ ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติ
ว่าด้วยสำนักงานจัดหางาน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เพื่อให้สำนักงานจัดหางานเรียกสิน
จ้างล่วงหน้าจากลูกจ้างหรือเรียกรอค่าอื่นใดนอกจากจำนวนสินจ้างที่กำหนดไว้ในกฎ
กระทรวงจากลูกจ้างหรือนายจ้าง และกำหนดให้ผู้ที่ได้รับอนุญาตประกอบกิจการใน

การจัดหางานมีหน้าที่คอยติดต่อสำนักงานไว้ที่หน้าสำนักงานโดยเปิดเผย และส่งรายงานประจำเดือนต่อเจ้านักงานทุกเดือน เหตุผลก็เนื่องจากปรากฏว่าสำนักงานจัดหางานบางแห่งโคค่าเป็นการ เช่น เรียกค่านายหน้าล่วงหน้า ค่าใบสมัคร เข้าทำงาน ค่าประกัน เป็นเงินหรือสิ่งของ และเมื่อผู้ไปติดต่อจะรับคืนก็ไม่มีให้ ขอสมัครบ้าง หรือผู้จัดการสำนักงานหลบเลี่ยงบ้าง เป็นเหตุใหญ่ไปติดต่อซึ่งส่วนมากเป็นกรรมกรผู้ยากจนได้รับความเดือดร้อน จึงควรมีบทบัญญัติห้ามมิให้สำนักงานจัดหางานเรียกเงินจ้างล่วงหน้าจากลูกจ้าง หรือเรียกกรองค่าอื่นใดนอกจากจำนวนเงินจ้างที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงจากลูกจ้างหรือนายจ้าง

นอกจากนั้นก็กำหนดให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการในการจัดหางานมีหน้าที่คอยติดต่อสำนักงานไว้ที่หน้าสำนักงานให้เห็นได้ชัด เพื่อประโยชน์แก่การตรวจตรา และให้มีหน้าที่ในการส่งรายงานประจำเดือนต่อเจ้านักงานทุก ๆ เดือน เพื่อประโยชน์ในทางพิจารณาควบคุม ให้สำนักงานจัดหางานปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบายช่วยเหลือกรรมกรให้ดีขึ้น จึงหวังว่าท่านสมาชิกคงจะรับไว้พิจารณา

นายถวิล อุดล (ร้อยเอ็ด) : ในโอกาสที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยสำนักงานจัดหางานนี้ ทำให้ฉันคิดใจในข้อเท็จจริงที่นับตั้งแต่เราได้ออกกฎหมายฉบับนี้มาเท่าที่ฉันพอจะคิดได้ด้วยความรู้สึกของตนเองนั้น เข้าใจว่ากฎหมายว่าด้วยสำนักงานจัดหางานในประเทศไทยเราซึ่งโคค่าเป็นมาตั้งแต่พ.ศ. ๒๔๗๕ นั้น จะไม่ได้รับผลเท่าใดนัก และฉันได้พบเห็นข้อเท็จจริงไปในทางที่ว่า การจัดตั้งสำนักงานจัดหางานนี้ดูเป็นประหนึ่งว่าจะ เป็นไปในทางที่ผู้จัดหางานจะหาประโยชน์ให้ตนเองยิ่งกว่าช่วยเหลือกรรมกรไ้ทำงานด้วยซ้ำ ที่กล่าวนี้หมายถึงสำนักงานเอกชน ฉันใคร่เรียนถามรัฐบาลว่านับตั้งแต่เราได้ออกพระราชบัญญัติว่าด้วยสำนักงานจัดหางานพุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นต้นมา มีสำนักงานเอกชนจัดตั้งขึ้นอย่างไรบ้าง รัฐบาลพยายามติดตามในเรื่องนี้เพื่อจะสอบสวนถึงผลของสำนักงานนี้ไ้ได้อย่างไรบ้าง และฉันใคร่จะเรียนถามต่อไปว่า ถ้าหากว่าการจัดตั้งสำนักงานนี้ไม่ไ้ผลไปในทางที่ชอบแล้ว โดยเฉพาะในเมืองไทยขณะนี้เราจะเลิกกฎหมายฉบับนี้ คือไม่ให้มีการจัดตั้งสำนักงานเช่นนี้เสียเลย ไ้ไ้หรือไม่ไ้หรือ

พ.อ. ช่าง เขวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข งาน
จัดตั้งสำนักงานจัดหางานนี้ ตรงข้ามเขาโตดำเนินการมาครั้งกระทรวงเศรษฐการ
และโอนมาให้กรมประชาชนในกระทรวงมหาดไทยแล้วย้ายมาอยู่ในกรมสาธารณสุข
ตามข้อเท็จจริงที่ได้ตรวจการมา ปรากฏว่ามีการจดทะเบียนเพิ่มมากขึ้น และปรากฏ
ว่าเขาโตส่งกรมกรไปทำนั้นมาก มีผลดีขึ้น และทุกสำนักงานพยายามที่จะรักษาชื่อ
เสียงของตน และโดยมากชื่อเสียงสุจริต ส่วนมากปรากฏผลไปในทางดี และไม่มีการ
เสียหาย ขึ้นเค็ม ๆ ก็มีบ้าง ได้มีกล่อมเกลากันในเรื่องนี้ แต่ผลดีก็มีบ้าง และผู้
รอนไปหางานในขณะนี้ก็เป็นเพียงบางส่วนงาน เราไม่มีทางที่จะควบคุมเขา เขา
เรียกรองเอาค่าล่วงหน้า และเมื่อถึงคราวเขา คนพวกเหล่านั้นก็ไม่สามารถที่จะ
เรียกค่าล่วงหน้าของเขาคืนได้ ในการที่เขาจะต้องออกจากงานอะไรต่าง ๆ เพราะ
ฉะนั้นเป็นการเอาเปรียบแก่ประชาชนในการที่เราควบคุมองค์การสงเคราะห์อื่นขึ้น
เพื่อจะให้ประชาชนได้รับค่าความยุติธรรมจึงเสนอร่างพระราชบัญญัติขึ้นมานี้ แต่เรามี
พระราชบัญญัติอีกฉบับหนึ่ง คือสำรวจภาวะการกรมกร การสำรวจภาวะการกรมกรก็ยังไม่
ได้ทำไปถึงขนาดพอใจ เราสำรวจหนเดียวเท่านั้น ยังไม่ทั่วถึง แล้วไม่มีเครื่องมือที่
จะสำรวจต่อไป ผลที่ได้ปรากฏว่าพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับนี้ อาจจะออกมาก่อนสมัย
อันสมควรเกินไปก็ได้ แต่อย่างไรก็ตามเป็นการเริ่มงานไว้ เพราะฉะนั้นก็เห็นว่าไม่
มีเหตุผลสมควรที่เราจะยกเลิกเสีย เราพยายามจะดำเนินการสร้างต่อไปแล้วคงจะ
ไปถึงความจำเป็นในอนาคต ประเทศเรามีอุตสาหกรรมมากขึ้น กรมกรมากขึ้นกฎ
หมายนี้ก็จะเป็นประโยชน์

นายฉ่ำ จำรัสเนตร (นครศรีธรรมราช) : รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติ
ว่าด้วยสำนักงานจัดหางานขึ้นมานี้ หลักการสำคัญรัฐบาลได้แถลงแล้ว เหตุผลรัฐบาล
แถลงว่า เนื่องจากปรากฏว่าสำนักงานจัดหางานบางแห่งได้ดำเนินการเช่นนี้ เรียก
ค่านายหน้าล่วงหน้า ประการที่หนึ่งค่าใบสมัครเข้าทำงานเป็นประการที่สอง ค่าประ
กันเป็นประการที่ ๓ เหตุผล ๓ ข้อที่รัฐบาลอ้างมานี้ จึงได้ออกกฎหมายฉบับนี้เพื่อจะ
คุ้มครอง ฉะนั้นมีข้อสงสัยอยู่บางข้อ เพราะฉะนั้นเรียนถามรัฐบาล ก่อนที่ฉันจะรับหลัก
การ ขอดถามซึ่งมีความสำคัญดังนี้

ในมาตรา ๑๐ มีว่าถ้าเป็นสำนักงานจัดหางานที่เรียกสินจ้าง จำนวนสินจ้างที่จะเรียกคืนนั้นต้องไม่เกินอัตราที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง และให้เรียกได้ต่อเมื่อลูกจ้างได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างแล้ว จะเรียกวงค่าอื่นใดจากนายจ้างหรือลูกจ้างนอกจากนี้ไม่ได้ เว้นแต่ค่าพาหนะในการนำลูกจ้างไปติดต่อกับนายจ้าง ตามสมควรเท่าที่จ่ายจริง

ความในมาตรา ๑๐ ซึ่งแก้ไขโดยมาตรา ๓ นั้นเอง โดยใช้ความมาตรา ๑๐ แทน

ส่วนมาตรา ๔ มีถ้อยคำอยู่บางประการว่า ใหญ่ที่ใครรับอนุญาตให้ประกอบกิจการในการจัดหางานคิดป้ายชื่อสำนักงานไว้ที่หน้าสำนักงานโดยเปิดเผย และส่งรายงานประจำเดือนตามแบบพิมพ์ซึ่งจะได้นำกำหนดไว้ในกฎกระทรวง รวมความสำคัญว่าผู้ซึ่งมีสำนักงานจัดหางานนั้นจะต้องเสียเงิน

๑. ในการขออนุญาตตั้งสำนักงาน

๒. ยังจะต้องเสียค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ในการติดป้าย และค่ากระดาษแบบพิมพ์คือส่งรายงานประจำเดือนให้แก่รัฐบาล

เมื่อเป็นเช่นนี้ผู้จัดหางานย่อมจะต้องใช้จ่ายเงินเป็นหลักใหญ่ตามนัยที่อธิบายมานี้ คราวนี้เมื่อลูกจ้างผู้ใดจะไปหางานให้เขาช่วยหาให้ อันจะเป็นเหตุให้บังเกิดความลำบากยิ่งใหญแก่ผู้ยากจนอีก กล่าวคือสำนักงานนั้นจะต้องเสียค่าใช้จ่ายตามนัยที่อธิบายแล้ว

ข้อนี้ยากจะเวียนถามท่านรัฐมนตรีว่า ท่านคำนึงหรือเปล่าว่า ความยุ่งยากจะเกิดขึ้นแก่คนยากจนในการที่จะไปหานายหน้าสำนักงานนั้น ๆ ให้จัดหางานให้ เป็นเหตุเพิ่มภาระขึ้นอีก นี่เป็นข้อใหญ่ใจความ เมื่อเช่นนี้ถ้ารัฐบาลจะจัดของรัฐบาลเอง รวมทั้งแห่งเดียวกันมีดีกว่าที่จะให้เอกชนจัดทำคงมาตรา ๔ ให้เอกชนผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการในการจัดหางานติดป้ายชื่อสำนักงานไว้ที่หน้าสำนักงานโดยเปิดเผยนั้น นี่เขาต้องเสียค่าใช้จ่ายโดยย่อ ๆ ที่เดียว เมื่อเช่นนี้ ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เขาจะต้องเสียในเบื้องต้นยอมเสียหลายอย่าง แล้วเมื่อเขาไปหางาน จะต้องเสียอะไรอีก เพราะฉะนั้นด้วยกฎหมายฉบับนี้ คนยากจน จะใคร่สมความมุ่งหมายหรือไม่

ขอให้แสดงในข้อนี้ ซึ่งฉันเกรงว่าจะเป็นที่ถกเถียงในการที่ออกกฎหมายนี้คุ้มครองสำนักงาน
จัดหางานให้ดียิ่งขึ้น

พ.อ. ชวง เชาวศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข พระ
ราชบัญญัติคุ้มครองคนหางานที่ออกมามีอยู่แล้ว ที่ออกปีปลายกลาวมานั้น เขาได้ปฏิบัติอยู่แล้วในเรื่องป้าย และ
อะไรต่าง ๆ แต่เรามีบัญญัติว่าป้ายให้ติดเปิดเผยเพื่อสะดวกในการตรวจตรา และผู้
ติดคอบางงานจะได้ไปถูก คือเขาเสียเงินอยู่แล้ว ไม่ได้เพิ่มอะไร เราเป็นห่วงใน
มาตรา ๑๐ คือไม่อยากจะให้ไปรีดเอาถ่านมาจากคนหางาน เพราะฉะนั้น เราพยายามคุ้มครอง
ให้เขาได้รับความยุติธรรมและไม่ให้ได้รับความกดขี่อย่างใด ไม่เคียดกรอน
อย่างใดเลย

นายจำ จารัสเนตร (นครศรีธรรมราช) ฉันอยากเรียนถามท่านรัฐมนตรี
ที่แถลงอย่างนี้ ท่านรับรองได้แน่ไหม ตามมาตรา ๑๐ ที่ท่านว่า กรรมกรที่ไปหานาย
จ้างที่ท่านว่าจะไม่ให้เขาซัดเหลือต่าง ๆ เช่นในมาตรา ๑๐ และมาตรา ๓ ซึ่ง
ท่านใช้ความในมาตรา ๑๐ แทนนี้ ท่านว่าจำนวนเงินจ้างที่จะเรียกได้นั้น ต้องไม่เกิน
อัตราที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง นี้ข้อหนึ่ง และจะให้เรียกตรงกับลูกจ้าง เมื่อลูก
จ้างได้รับเงินเดือนแล้ว นี่เป็นข้อที่สอง ข้อที่ ๓ จะเรียกครั้งอื่นใด นอกจากนั้นไม่
ได้ ข้อนี้ฉันสงสัยว่าจะได้รับความเคียดกรอนแก่คนยากจนแน่ทีเดียวแต่ถ้าท่านรัฐมนตรี
ผู้รักษาพระราชบัญญัตินี้รับรองแน่นอนว่าท่านสามารถจะควบคุมไว้ได้ ไม่มีผู้ยากจน
เคียดกรอนจริง ๆ แล้วฉันก็จะรับหลักการ และโดยเฉพาะฉันจะเอาไปยื่นยันภายหลัง
คือเดี๋ยวนี้ภาวะกรรมกรที่เป็นอยู่มีความเคียดกรอนที่รัฐบาลได้ทราบแล้ว เลือซุกหนึ่ง
ราคาอย่างน้อย ๒๐ บาท นี่ตัวอย่างประกอบเหตุผล

ประธานสภา ฯ ไม่เกี่ยวกับพระราชบัญญัตินี้ ขอให้ชี้แจงเหตุผลให้สมกับ
หลักการ

นายจำ จารัสเนตร (นครศรีธรรมราช) เมื่อท่านออกกฎหมายฉบับนี้โดย
เหตุผลที่ท่านอภิปรายแล้วว่า จะช่วยคนยากจน คือกรรมกร ฉันเกรงว่า กฎหมาย
ฉบับนี้จะทำความเคียดกรอนให้แก่กรรมกร คือถ้าท่านรัฐมนตรีผู้รักษากฎหมายนี้รับรอง
แก่ฉันให้แน่นอนว่าจะไม่ให้เคียดกรอนในเมื่อภายหลัง ฉันเอากรรมกรนั้นที่ไม่มีงานไป

หาทานรัฐมนตรี หานรัฐมนตรีต้องช่วยและหางานให้ด้วย เอาของจริงพวกนี้ ขอท่าน
โปรดคอยขึ้นแจ้งคำอภิปรายของฉัน ฉันจึงจะรับหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้

พ.อ. ชวง เขวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ฎหมายที่ออกไปก็เป็นการวางระเบียบ ก็ให้ความเป็นธรรมแก่ประชาชนทั่วไป จะไป
วางว่าเป็นหลักประกันแทนนั้น เราก็ไม่สามารถจะทำได้ ไม่มีกฎหมายใดจะประกันได้
แม้แต่ชาคนให้ประหารชีวิต ถ้าจับได้ก็มีกฎหมายคุมครองอยู่แล้ว การที่จะรับประกัน
ด้วยปากอย่างนั้นอย่างนั้นนั้น เรารับประกันด้วยตัวหนังสือ เช่นนี้ว่า ผู้ใดกระทำผิดก็จับ
กุมมาลงโทษ

นายเลื่อน พงษ์โสภณ (พระนคร) ตามที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้มาสู่สภา ฯ นี้แล้ว เฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพูดถึงหลักการแล้ว ฉันเห็นชอบด้วยทุก
ประการ แต่มีบางกรณีซึ่งฉันใคร่มาพิจารณาด้วย รู้สึกว่า มีสาระสำคัญที่จะคุ้มครองควบคุม
ในเรื่องสำนักงานจัดหางานนี้ให้มากยิ่งขึ้นกว่าในหลักการที่กล่าวมาแล้วนั้นอย่างที่ว่า
จะกล่าวต่อไปก็คือว่า สำนักงานจัดหางานนั้นมิได้จัดหางานเฉพาะแต่ผู้ชาย อย่าง
เดียวเท่านั้น การจัดหางานนั้นได้ควบคุมและคุ้มครองไปถึงการจัดหางานให้แก่ผู้หญิง
ด้วย ทั้งนี้เฉพาะการจัดหางานให้แก่ผู้ชายนั้นถึงแม้ว่าจะได้มีการ เรียกเบี้ยประกันและ
เอาเงินล่วงหน้ากันบ้างตามสมควรและกฎหมายฉบับนี้คุ้มครองแล้วก็ดี แต่มีอีกบาง
ประการเกี่ยวกับการจัดหางานให้แก่ผู้หญิง สำนักงานได้จัดผู้หญิงส่งไปตามจังหวัด
ต่าง ๆ และเมื่อไปในจังหวัดต่าง ๆ แล้ว ผู้หญิงซึ่งสมัครไปทำงานในสถานที่ต่าง ๆ
ที่สำนักงานจัดหางานให้ นั้นได้เป็นคนทีเสียไปอย่างไบบ้าง หวังว่าท่านสมาชิกใน
สภา ฯ นี้รู้ดีแล้วอย่างเช่นที่ภูเก็ทก็มีเรื่องอีกที่ศรีโครม และที่สงขลา และจังหวัด
ภาคใต้อีกหลายจังหวัด เมื่อเป็นเช่นนี้ใครทราบ ว่า ทางรัฐบาลจะได้พิจารณาเพื่อ
จะควบคุมหรือจะยอมให้แปรรูปคดีขยายข้อความนี้ออกไปควบคุมบุคคล ซึ่งเป็นผู้จัดการ
สำนักงานจัดหางานเพื่อมิให้สตรีได้เสื่อมเสียไปในทางนี้บ้างหรือเปล่า ถ้าหากว่า
ท่านกรุณาจะให้พวกเราได้แปรรูปคดีตามข้อความเหล่านี้แล้ว เรายังจะเป็นประ
โยชน์มาก

พ.อ. ชวง แขวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ปัญหาเรื่องจัดหางานให้แกหญิงกลายเป็นการค้ำหญิงนั้น เรามีกฎหมายควบคุมครองในเรื่องการค้ำเด็กและหญิงซึ่งเวลานี้กรมการร่างกฎหมายอาญานับใหม่ ใ้ร่างบทบัญญัติในเรื่องนี้ จะให้การคุมครอง มีบทลงโทษอย่างแรง เพราะปัญหาเรื่องการค้ำเด็กและการค้ำหญิงนี้เป็นเรื่องซึ่งเกี่ยวเนื่องมาจากนานาประเทศเขา ซึ่งจะต้องทำร่วมกัน เพราะฉะนั้นก็มีบทคุมครองแล้วในกฎหมายฉบับนี้จึงไม่จำเป็น

นายจำ จาร์สันเนตร (นครศรีธรรมราช) ท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงแก้ถ้อยคำที่ฉันอภิปรายเมื่อคืนว่า การออกกฎหมายฉบับนี้ท่านไม่สามารถจะทำได้ เพื่อให้เป็นไปตามที่ฉันได้อภิปรายมาแล้ว และท่านอ้างอิงกฎหมายฉบับอื่น ๆ มาเปรียบเทียบกัน ที่ท่านชักตัวอย่างมาเปรียบเทียบนั้นก็ไม่สามารถจะทำได้เหมือนกัน ฉันสงสัยว่าคำอภิปรายของท่านเช่นนี้ ท่านได้คำนึงถึงกฎหมายที่ท่านนำเข้ามาเสนอสภา ว่าเป็นดีแล้วหรือ ฉันใคร่จะพูดกับท่าน ขอให้เอากฎหมายนี้ ไปปรับปรุงเสียใหม่จะไม่ดีกว่าที่ตกลงกับฉันว่าไม่สามารถหรือ เพราะครั้งนี้ฉันบอกว่าคุณจะปรับปรุงตัวฉัน เพราะฉะนั้นฉันขอให้เอากฎหมายฉบับนี้ไปปรับปรุงมาใหม่ให้สามารถ

ประชาชนสภา ฯ ฉันเห็นว่าได้อภิปรายกันมาโดยแจ่มแจ้งแล้ว ควรจะให้สภา ฯ พิจารณาได้แล้ว ผู้ใดเห็นว่าควรจะรับหลักการ แห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาต่อไป ขอให้ไปรคยมือขึ้น

สมาชิกยกมือสวนมาก

ประชาชนสภา ฯ ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรคยมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑ คน

ประชาชนสภา ฯ เป็นอันว่า ส่วนมากรับหลักการไว้พิจารณาต่อไป ส่ง
กรรมาธิการชุดใหม่

พ.อ. ชวง แขวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข
กรรมาธิการสามัญ

ประชาชนสภา ฯ แปรผู้คดีภายในวันนี้

พ.อ. ชวง แขวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ขอ
เสนอแปรญัตติภายใน ๓ วัน

ประธานสภา ฯ ส่งกรรมาธิการสามัญชุดที่ ๓ แปรญัตติภายใน ๓ วัน
ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภา ฯ เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมนี้
อนุมัติ

ระเบียบวาระต่อไป ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการรื้อถอนอาคาร เสริมเหล็ก
ในภาวะคับขัน พุทธศักราช ๒๔๘๖ ของรัฐบาล

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลในการ เสนอร่างพระราชบัญญัติ
ควบคุมการรื้อถอนอาคาร เสริมเหล็กในภาวะคับขัน

พุทธศักราช ๒๔๘๖

หลักการ

ควบคุมการรื้อถอนอาคาร เสริมเหล็ก

เหตุผล

ด้วยปรากฏว่ามีผู้รื้อถอนอาคาร เสริมเหล็กเพื่อนำเอาเหล็กไปขาย ทั้งนี้ยอม
เป็นการทำลายถาวรวัตถุของชาติ และบั่นทอนการเศรษฐกิจ และความเป็นอยู่ของ
ประชาชนภายในประเทศ อันเกิดจากเหตุที่ผู้ค้ากำไรในยามสงคราม มุ่งหวังแต่
ประโยชน์ของตัวเป็นใหญ่ ในการนี้ยังไม่มียกกฎหมายควบคุม ฉะนั้น จึงเห็นสมควร
ให้มีกฎหมายควบคุมในเรื่องนี้ขึ้นไว้ ดังร่างพระราชบัญญัติที่เสนอมา

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการรื้อถอนอาคาร เสริมเหล็กในภาวะคับขัน

พุทธศักราช ๒๔๘๖

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรควบคุมการรื้อถอนอาคาร เสริมเหล็ก

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติควบคุมการรื้อถอนอาคารเสริมเหล็กในภาวะคับขัน พุทธศักราช ๒๔๘๖"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

"อาคารเสริมเหล็ก" หมายความว่า สิ่งปลูกสร้างสำหรับใช้เป็นที่อยู่อาศัย ร้านค้าขาย คลังสินค้า โรงมหรสพ หรือสำนักงาน บรรดาที่ได้ปลูกสร้างโดยใช้เหล็กเสริมเพื่อความมั่นคงแข็งแรง

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่การรื้อถอนอาคารเสริมเหล็ก ซึ่งเป็นของรัฐบาล หรือการรื้อถอนที่ต่องกระทำตามกฎหมายอื่น

มาตรา ๕ เจ้าของอาคารเสริมเหล็กผู้ใดประสงค์จะรื้อถอนอาคารเสริมเหล็กให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖ เมื่อได้มีคำขอรับใบอนุญาต ให้พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาและมีคำสั่ง ถ้าปรากฏว่าการขออนุญาตรื้อถอนอาคารเสริมเหล็กนั้น ใ้เป็นไปตามเหตุผล

อันสมควรหรือมีความจำเป็นต้องร้องถอน ก็ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกใบอนุญาตให้
เจ้าของอาคาร เสริมเหล็กทำการร้องถอนได้

มาตรา ๘ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งไม่อนุญาตให้เจ้าของอาคาร เสริม
เหล็กทำการร้องถอน เจ้าของอาคาร เสริมเหล็กมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่
ต่อรัฐมนตรี โดยยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบคำ
สั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้ถือเป็นที่สุด

มาตรา ๙ เจ้าของอาคาร เสริมเหล็กผู้ใดร้องถอน หรือยอมให้ผู้อื่นร้องถอน
อาคาร เสริมเหล็กโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามความในพระราชบัญญัตินี้ มีความผิดของ
ระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี และปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และกำหนดกิจการ
อื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

.....

.....

พล.ท.มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐบาลขอ
เสนอร่างพระราชบัญญัติควบคุมการร้องถอนอาคาร เสริมเหล็กในภาวะคับขัน พุทธศั
กราช ๒๕๔๖ โดยมีหลักการและเหตุผลว่า ควบคุมการร้องถอนอาคาร เสริมเหล็ก ค่าย
ปรากฏว่ามีผู้ร้องถอนอาคาร เสริมเหล็กเพื่อนำเอาเหล็กไปขาย ทั้งนี้ยอมเป็นการทำ
ลายถาวรวัตถุของชาติ และมันทอนการ เศรษฐกิจและความเป็นอยู่ของประชาชนภาย
ในประเทศ อันเกิดจากเหตุที่ผู้กล่าวไว้ในยามสงคราม มุ่งหวังแต่ประโยชน์ของตัว
เป็นใหญ่ ในการนี้ยังไม่มีบทกฎหมายควบคุม ฉะนั้น จึงเห็นสมควรให้มีกฎหมายควบคุม
ในเรื่องนี้ขึ้นไว้ เพราะฉะนั้นจึงเสนอให้ประชุมคณะพิจารณา เพื่อใช้เป็นพระราช

บัญญัติต่อไป

นายบุญศรี จันทชาติ (อ่างทอง) สำหรับกฎหมายฉบับนี้ ที่รัฐบาลออกควบคุม เช่นนี้ แล้วทำให้สิ่งต่าง ๆ ซึ่งโคกก่อสร้างอยู่ จะโคกสร้างใหม่ปรากฏไปในชั้นลูกหลายต่อไปในภายหน้า แคว้นไหน ๆ รัฐบาลโคกออกกฎหมายนี้มาแล้ว ก็อยากจะใครจึงวอนท่านรัฐมนตรีให้คำนึงถึงสิ่งปลูกสร้างบางสักเล็กน้อย เพราะเหตุว่า กฎหมายเท่าที่เขียนไว้นี้ยังไม่ควบคุมไปถึง โดยที่มาตรา ๓ เขียนว่า "อาคารเสริมเหล็ก" หมายความว่าเฉพาะสิ่งปลูกสร้างสำหรับใช้เป็นที่อยู่อาศัย ร้านค้าขาย คลังสินค้า โรงมหรสพหรือสำนักงาน บรรดาที่โคกปลูกสร้างโดยใช้เหล็กเสริม เพื่อความมั่นคงแข็งแรง ฉะนั้นเคยโคกพบกับตานั้นบางครั้ง เช่นอย่างโบสถ์ซึ่งสร้างโดยยังไม่สำเร็จรูป แล้วก็มีเหล็กคอนกรีตข้างล่างแล้วก็พยายามหาหนทางที่จะผูกกับประชาชนที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ เป็นเชิงว่า เขาจะเปลี่ยนรูปใหม่ใหม่ขึ้น แล้วก็พยายามรื้อไป เพราะฉะนั้น ถ้ากฎหมายนี้ควบคุมไปถึงสิ่งก่อสร้างในทางพระศาสนาด้วยก็จะเป็นพระคุณแก่ประชาชนชาวไทย

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ในเรื่องนี้ ทางรัฐบาลที่โคกเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้มา ก็เห็นว่า จะควบคุมในทางที่เป็นกลาง และไม่ใช้รุนแรงเกินไป ที่ท่านสมาชิกโคกชี้ตัวอย่างเช่นนั้น ถ้าเราชี้แจงว่าเป็นการปรับปรุงเพื่อความแข็งแรง เช่นนั้นก็ทำได้ แต่เพื่อจะเอาเหล็กนั้นไปในทางการค้าก็ ไม่เป็นการที่พึงประสงค์ เช่นนั้นก็พยายามออกกฎหมายฉบับนี้ไว้ เพื่อเป็นการบังคับ แต่ท่านผู้แทนจะให้มีความหมายเป็นอย่างไรก็อย่าจะให้ไปแปรญัตติ เพราะฉะนั้น จะให้มีความกลางอย่างไรก็จะเสนอแปรญัตติได้

เจ้าวรทัศน์ ณ ลำพูน (ลำพูน) ร่างพระราชบัญญัติที่รัฐบาลเสนอมานี้ ฉะนั้นมีความยินดีอย่างยิ่งเพื่อความสวยงามของประเทศชาติ แต่ยังมีสิ่งที่สงสัยบางประการว่า พระราชบัญญัติที่ออกมานั้นไม่โคกกำหนดกฎเกณฑ์การสร้างอาคาร เราควรจะกำหนดอย่างไรเพื่อความมั่นคงและแข็งแรงของผู้ที่อยู่อาศัย เช่น เราจะเห็นในกรุงเทพฯ เวลาที่มีการสร้างหลาย ๆ แห่งที่มีการมั่นคงไม่เพียงพอ เช่น ตึกราชดำเนิน เช่นนี้ ฉะนั้นยังไม่ทราบว่า รัฐบาลโคกออกกฎหมายควบคุมให้เหมาะสมว่าการ

ก่อสร้างอย่างนั้นอย่างนี้จะมั่นคงแข็งแรง อย่างต่างประเทศเขามีกฎหมายบัญญัติให้
เลย แล้วการก่อสร้างเวลานี้.....

ประธานสภา ฯ : อันนี้เขาควบคุมการรื้อถอน ท่านไม่เห็นด้วย ก็ว่าไปทาง
รื้อถอน

เจ้าวรทัศน์ ๗ ลำพูน (ลำพูน) : ที่ฉันได้พูดเรื่องนี้ พูดเรื่องรื้อถอน แต่
ก็เห็นว่าถ้าการจะรื้อถอนนี้จะต้องก่อสร้างควบ ถ้าก่อสร้างไม่มั่นคงแล้วรื้อถอน ก็เป็น
การสมควร เช่นจะเห็นได้ว่าถนนจักรพงษ์ การก่อสร้างก็ ก่อแล้วไม่มีเหล็กเสริม
เลย มีหมุดเฉย ๆ ฉันเห็นว่าต่อไปรัฐบาลอาจจะสั่งให้รื้อถอนได้ ไม่มีหลักเกณฑ์...

ประธานสภา ฯ : ฉันเห็นว่าอภิปรายนอกประเด็น

นายจำลอง ดาวเรือง (มหาสารคาม) : ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ฉัน
อยากจะเรียนถามรัฐบาลสักเล็กน้อยว่า ในหลักการมีว่า ควบคุมการรื้อถอนอาคาร
เสริมเหล็ก ตามความมุ่งหมายของกฎหมายฉบับนี้ จะควบคุมเฉพาะอาคารที่เสริม
เหล็กเท่านั้น ก็เป็นอันว่าความมุ่งหมายว่า เหล็กมีราคาแพงขึ้นในยามสงคราม ทั้งนี้
การรื้อถอนก็ตาม การปลูกสร้างก็ตาม ตามที่สมาชิกอภิปรายเมื่อกันมีเรื่องเกี่ยวโยง
กัน เมื่อเราจะมีกฎหมายควบคุมก่อสร้างแล้วก็ตาม ก็ยังไม่มียกกฎหมายควบคุมการรื้อ
ถอนอาคาร ที่รัฐบาลเสนอมานี้ มีกฎหมายควบคุมก่อสร้างก็มี กฎหมายควบคุมรื้อถอน
ในหลักการนี้ฉันเห็นด้วย เราควรจะมีกฎหมายชนิดนี้มานานแล้ว การก่อสร้าง ทั้ง ๆ
ที่ควบคุมอยู่ ทางปฏิบัติก็เป็นไปในทางที่ไม่คงงาม นั่นคือการกระทำตามกฎหมายควบคุม
การก่อสร้างอาคาร อย่างอาคารราชดำเนินที่ฉันนั้น แต่กฎหมายฉบับนี้รัฐบาลได้
วางแนวปฏิบัติไว้อย่างไรบ้างที่จะควบคุม และนอกจากนั้นมาตรา ๔ มีว่า พระราช
บัญญัตินี้มีให้ใช้บังคับแก่การรื้อถอนอาคารเสริมเหล็กซึ่งเป็นของรัฐบาล หรือการรื้อ
ถอนที่ต้องกระทำตามกฎหมายอื่น กฎหมายฉบับนี้เขียนยกเว้นไว้ในเรื่องอาคาร ซึ่ง
เป็นการกระทำของรัฐบาล การกระทำของรัฐบาลนี้ไม่ว่าแต่พนักงานของรัฐบาลควบคุม
ก่อสร้าง ปลูกสร้างเป็นเรื่องเทคนิค พวกเทคนิคเวลานี้มีกฎหมายควบคุมบ้างหรือไม่
สมควรสภาพเป็นอย่างไร วิธีการปฏิบัติทำกันอย่างไร จะโดยผลตามกฎหมายฉบับนี้
หรือไม่ และอย่าให้เสียผลตามกฎหมายปลูกสร้างควบ ขอเรียนถาม

พล.ท.มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : ในเรื่องนี้ที่
ท่านผู้แทนราษฎรได้พุดมา เป็นการนอกประเด็น ที่เสนอพระราชบัญญัตินี้ คือพระราช
บัญญัตินี้กล่าวถึงในเรื่องการรื้อถอนอาคาร เสริมเหล็กเพียงเท่านั้น ไม่ได้พูดถึงใน
การที่จะปลูกสร้างหรือในเรื่องเกี่ยวกับเทคนิคหรือผู้ทำการก่อสร้างนั้น ในเรื่องนี้
จะต้องปฏิบัติไปอีกทางหนึ่งซึ่งไม่เกี่ยวกับการที่จะออกกฎหมายฉบับนี้ กฎหมายฉบับนี้
เป็นการควบคุมอาคารเสริมเหล็กอย่างเดียวเท่านั้น และจะต้องขออนุญาตในการที่
จะรื้อถอน และไม่ให้ค่ากำไรเหล็กที่มีราคาแพงอยู่ขณะนี้ เรื่องที่ท่านถามเป็นข้อความ
ที่ทางเจ้าหน้าที่จะปฏิบัติหรือเรื่องการเทคนิคการก่อสร้าง นั้นก็ไม่สามารถที่จะชี้แจง
ได้ในการก่อสร้างได้มีการคำนวณเพียงใด ส่วนที่ท่านว่า องค์การก่อสร้างตาม
พระราชบัญญัติเป็นการบกพร่องนั้น เป็นเรื่องของเจ้าหน้าที่ อาจจะมีบกพร่องอย่างไร
หรือรับเหมาก่อสร้างอย่างไร ก็จะต้องสอบสวนเหตุผลและพิจารณาว่า สมควรจะ
ปฏิบัติต่อไปในภายข้างหน้าเพียงใด ในข้อนี้ก็เพียงแต่พิจารณาว่าพระราชบัญญัติควบคุม
การรื้อถอนอาคารเสริมเหล็กเท่านั้น

ร.ท.ประจวบ มหาขันธุ์ (อุตร) : ในการที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติ
ควบคุมการรื้อถอนอาคารเสริมเหล็กในภาวะคับขันมานี้ ฉันสงสัยว่า เมื่อเลิกภาวะ
สงครามแล้วรัฐบาลจะเสนอถอนร่างพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ หรือจะไขต่อไป และอีก
ประการหนึ่ง การสร้างอาคารนั้นถ้าเป็นมือแรกแล้วไม่เป็นไร เพราะผู้สร้างยอมรับว่า
เป็นเฟโรคอนกรีตหรือไม่ แต่ถ้าเป็นมือสองมือสามแล้วก็เป็นการยาก เพราะเหตุ
ว่าเป็นข้อเท็จจริงที่จะต้องเถียงกันมากในเรื่องเป็นมือสองมือสาม

นายจำรัส มหาวงศ์นันท์ (น่าน) : อภิปรายกันมานานแล้ว ขอเสนอให้ลง
มติ

ประธานสภา : มีผู้เสนอให้ลงมติแล้ว ขอให้สภาพิจารณา ท่านผู้ใดเห็น
ว่าจะรับหลักการแห่งพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภา : สงครามาธิการอะไร

พล.ท.มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : กรรมาธิการ

วิสามัญ มีจำนวน ๕ นาย

ประธานสภา ฯ รัฐบาลเสนอกฎหมายวิสามัญ เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้าน
ถือว่าที่ประชุมอนุมัติ มีจำนวน ๕ นาย เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้านถือว่าที่ประชุมอนุมัติ

พล.ท.มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐบาลขอ
เสนอ ๒ นาย คือ ๑. นายสพรั่ง เทพหัสดิน ณ อยุธยา ๒. พ.ท. ล้อม
บุรกรรมโกวิท

นายอนุสรกรณ์ พรหมประกาย (นครพนม) ๓. ฉันทขอเสนอ นายอรุณ
ทองปัทม์โชติ

มีสมาชิกรับรอง

นายทองอยู่ เอี่ยมบุญอิม (นนทบุรี) ๑. ฉันทขอเสนอ นายทองม้วน อัครถาวร

มีสมาชิกรับรอง

นายจวิล อุกุล (ร้อยเอ็ด) ๑. ฉันทขอเสนอ ร.ท.ประจวบ มหาพันธ์

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภา ฯ ๑. ครบแล้ว ขอให้เลขาธิการอ่านชื่อ

เลขาธิการสภา ฯ ๑. นายสพรั่ง เทพหัสดิน ณ อยุธยา ๒. พ.ท. ล้อม
บุรกรรมโกวิท ๓. นายอรุณ ทองปัทม์โชติ ๔. นายทองม้วน อัครถาวร ๕. ร.ท.ประจวบ
มหาพันธ์

ประธานสภา ฯ ๑. แปรญัตติภายในกี่วัน

พล.ท.มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ภายใน ๒ วัน

ประธานสภา ฯ ๑. รัฐบาลขอให้แปรญัตติภายใน ๒ วัน เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้าน
ถือว่าที่ประชุมอนุมัติ ขอให้ปรากฏพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอ
บางกอกน้อย จังหวัดธนบุรี พุทธศักราช ๒๔๘๖ ของรัฐบาล

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลในการ เสนอร่างพระราชบัญญัติ
เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่อำเภอบางกอกน้อย จังหวัดธนบุรี

พุทธศักราช ๒๔๘๖

หลักการ

เพื่อขยายอาณาเขตโรงพยาบาลศิริราชให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

เหตุผล

เนื่องด้วยอาณาเขตโรงพยาบาลศิริราชซึ่งคับแคบ โรงพยาบาลนี้จำเป็นจะต้องขยายกิจการให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เพื่อให้รวบรวมมีครุภัณฑ์ผู้ป่วยเจ็บเป็นไปด้วยดี และเพื่อปรับปรุงการศึกษาทางการแพทย์ในสาขาต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทางทันตแพทย์ ให้เจริญก้าวหน้า ได้มาตรฐานสากล จึงจำเป็นต้องขยายอาณาเขตโรงพยาบาลเพื่อจัดสร้างสถานศึกษา

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอบางกอกน้อย จังหวัดธนบุรี

พุทธศักราช ๒๔๘๖

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรจัดการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามที่
ได้กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนในท้องที่ อำเภอ

บางกอกน้อย จังหวัดธนบุรี พุทธศักราช ๒๔๔๕ ซึ่งกรมมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ ได้
ทำการสำรวจที่ซึ่งจะตองเวนคืนเสร็จแล้ว ตามความในพระราชบัญญัติว่าด้วยการ
เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พุทธศักราช ๒๔๓๗

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ในท้องที่อำเภอบางกอกน้อย จังหวัดธนบุรี พุทธศักราช ๒๔๔๖"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็น
ต้นไป

มาตรา ๓ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ภายในแนวเขต ตามแผนที่ท้ายพระราช
บัญญัตินี้ ซึ่งปรากฏรายชื่อผู้เป็นเจ้าของ หรือผู้ปกครองโดยชอบด้วยกฎหมายตามบัญชี
ท้ายพระราชบัญญัตินี้ให้แก่มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการ ตามพระราช
บัญญัตินี้

.....
.....

พ.อ. ชวง เขวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข
รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอบางกอกน้อย
จังหวัดธนบุรี พุทธศักราช ๒๔๔๖ มีหลักการเพื่อจะเวนคืนที่ดินที่ได้สำรวจไว้แล้ว เหตุ
ผลเนื่องด้วยอาณาเขตของโรงพยาบาลศิริราชคับแคบและไม่เป็นระเบียบ จำเป็นจะ
ต้องขยายกิจการให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เพื่อให้การบำบัดรักษาผู้ป่วยเจ็บเป็นไปด้วยดี
และเพื่อปรับปรุงการศึกษาทางการแพทย์ในสาขาต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทาง
ทันตแพทย์ให้เจริญก้าวหน้า ไคมาครบฐานสากล จึงจำเป็นต้องขยายอาณาเขตโรง

พยายามเพื่อสร้างสถานศึกษา หวังว่าสภา ฯ คงจะรับไว้พิจารณา

นายอรุณ ทองปักษ์โชติ (พระนคร) : ตามที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอบางกอกน้อยมานั้น ความจริงก็เพื่อเป็นประโยชน์ของรัฐบาลและฉันก็เห็นด้วย แต่ฉันมีความข้องใจในเรื่องการให้ราคาที่ดินที่จะเวนคืนนั้น เพราะโดยปกติกรรมการที่พิจารณาให้ราคาที่ดินนั้น ไม่ให้ความเป็นธรรมแก่ราษฎรที่ถูกเวนคืน เพราะฉะนั้นฉันอยากจะเรียนถามรัฐบาลว่า ในการเวนคืนคราวนี้ รัฐบาลจะมีใจป้ำให้ราคาให้เหมาะสมกับราคาที่ดินที่ซื้อขายกันในเวลา นี้ เพื่อไม่ให้ประชาชนเดือดร้อนในการถูกเวนคืนและนำเงินไปซื้อที่ดินอยู่อาศัยต่อไปจะไคหรือไม

พ.อ. ชวง เขวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข : วิธีเวนคืนก็เป็นไปตามกฎหมายเวนคืน ซึ่งมีกรรมการพิจารณากันอยู่แล้ว และสุดแล้วแต่จะตกลงกันปรองดองไค ความจริงนั้นประชาชนควรใจป้ำ เพราะเหตุว่าที่นี้เป็นสถานที่ศึกษา ควรจะให้ราคาถูกเสียด้วยซ้ำ

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ประธานสภา ฯ : ขอให้ลงมติ ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ขอไคไปปรคยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภา ฯ : ส่งกรรมาธิการอะไร

พ.อ. ชวง เขวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข : ส่งกรรมาธิการสามัญ แปรญัตติภายใน ๓ วัน

ประธานสภา ฯ : ส่งกรรมาธิการสามัญชุดที่ ๓ แปรญัตติภายใน ๓ วัน

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ประธานสภา ฯ : ระเบียบวาระต่อไป ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และการเมือง (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๘๖ ของรัฐบาล

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และการเมือง

(ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๘๖

หลักการ

เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และการเมือง
พุทธศักราช ๒๔๗๖

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และการเมือง พุทธศักราช ๒๔๗๖ บัญญัติว่า กรรมการโดยคุณวุฒิของมหาวิทยาลัยจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งขึ้นโดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยนั้น ไม่สะดวกแก่ทางปฏิบัติและสถานการณ์ปัจจุบัน เพราะกรรมการเช่นว่านี้ อยู่ในตำแหน่งได้เพียงสองปีเท่านั้น และถ้าในขณะที่ยังครบกำหนดจะต้องแต่งตั้งใหม่เป็นเวลาที่ไม่ใช่สมัยประชุมของสภามหาวิทยาลัย การแต่งตั้งก็ไม่อาจทำได้ อันเป็นเหตุทำให้กิจการของมหาวิทยาลัยดำเนินไปไม่สะดวก ทั้งการแต่งตั้งกรรมการเช่นว่านี้ ก็เป็นการแต่งตั้งเพื่อดำเนินการตามกฎหมายเท่านั้น ซึ่งกระทำโดยทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งตามวิธีการปกติก็เป็นการสมควรแล้ว

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติ

มหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และการเมือง (ฉบับที่ ๓)

พุทธศักราช ๒๔๘๖

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
วิชาธรรมศาสตร์และการเมือง พุทธศักราช ๒๔๗๖

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยวิชาธรรม
ศาสตร์และการเมือง (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๘๖"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้น
ไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยวิชา
ธรรมศาสตร์และการเมือง พุทธศักราช ๒๔๗๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔ ให้มหาวิทยาลัยนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของคณะกรรมการซึ่งประ
กอบด้วยนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ผู้ประสานการมหา
วิทยาลัย คณะบดีของคณะต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง กับกรรม
การโดยคุณวุฒิ ซึ่งจะโค้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งขึ้น เป็นจำนวนไม่เกิน
กว่าจำนวนกรรมการโดยตำแหน่ง"

.....
.....

นายเคื่อน บุญนาค รัฐมนตรี รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
วิชาธรรมศาสตร์และการเมือง (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๘๖ โดยมีหลักการเพื่อ
แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติบางมาตราในร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์

และการเมือง พุทธศักราช ๒๔๘๖ มาตราที่ขอแก้ไขนั้นคือมาตรา ๕ ของพระราชบัญญัติที่ตั้งกล่าวแล้ว

เหตุผล ในการแก้มาตรา ๕ นั้น ก็คือขอแก้ไขเรื่องการแต่งตั้งกรรมการ คือกรรมการของมหาวิทยาลัยนั้นตามพระราชบัญญัติปัจจุบันนี้ แต่งตั้งขึ้นโดยทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ตั้งขึ้นโดยความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎร แต่ทางสภาผู้แทนราษฎรนั้น การประชุมก็ไม่ตรงกับเวลาที่กรรมการออกมา จึงในบางครั้งว่าเป็นเหตุขัดข้อง คือกรรมการหมดอายุแล้ว แต่ทางสภา ฯ ก็ยังไม่ไต่ตั้งไป อีกประการหนึ่ง กรรมการที่ได้รับความเห็นชอบจากสภานั้นก็อยู่ในตำแหน่งเพียง ๒ ปี เท่านั้น เพราะฉะนั้น ทางรัฐบาลเห็นว่าเรื่องกรรมการนี้เป็นเรื่องเล็กน้อย เป็นเรื่องทั่วไปบุคคล ซึ่งเวลาเสนอมาก็ได้รับความเห็นชอบจากสภาเสมอ จึงเห็นได้ว่า ได้มีการคัดเลือกกันมาอย่างละเอียดแล้ว เพื่อที่จะแบ่งเบาภาระไปจากสภา ฯ นี้ รัฐบาลจึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขโดยตัดข้อความที่ว่า ต้องได้รับความเห็นชอบจากสภา ฯ นั้นออกเสีย

นายผล แสนสระคี (ขอนแก่น) . ตามที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และการเมืองขึ้นมา ถ้าพิจารณาคนเดียวเห็นแล้วก็จะเห็นเป็นของเล็กน้อย ซึ่งสภา ฯ นี้ก็จะรับหลักการ เพราะว่า เกี่ยวด้วยตัวบุคคลเพียงไม่กี่คน ทั้งที่ท่านรัฐมนตรีได้แถลงแล้วเมื่อสักครู่นี้ แต่อย่างไรก็ดี เมื่อพิจารณาอีกแง่หนึ่งแล้ว จะเห็นได้ว่า พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และการเมืองนี้ เป็นพระราชบัญญัติซึ่งเท่ากับเวนคืนอำนาจของสภา ฯ ไปให้แก่รัฐบาลโดยตรง เพราะฉะนั้นเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการเวนคืนอำนาจของสภา ฯ นี้ สภา ฯ นี้ ก็ย่อมจะต้องใคร่ครวญดู ที่พูดเช่นนี้ไม่ใช่หมายความว่า จะต้องการทวงแหวนอำนาจเล็ก ๆ น้อย ๆ ไฉน สิ่งไรซึ่งสภา ฯ นี้เห็นว่า ควรจะเป็นอำนาจของฝ่ายบริหารแล้ว สภา ฯ นี้ก็ย่อมไม่ขัดข้อง แต่เวลาเมื่อเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเวนคืนอำนาจของสภา ฯ เช่นนี้ ก่อนที่สภา ฯ จะอนุมัติไปนั้น สภา ฯ ย่อมจะต้องใคร่ครวญโดยละเอียดเสียก่อนว่า จะชอบด้วยเหตุผลหรือไม่

เหตุผลที่รัฐบาลเสนอมาในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีข้อความสำคัญว่า ในการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒินั้นเป็นการแต่งตั้งโดยทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ และโดยความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎร ในการที่จะให้สภาให้ความเห็นชอบนั้น หลักสำคัญที่รัฐบาลเสนอก็คือว่า ไม่สะดวกในทางปฏิบัติ หรือในสถานการณ์ปัจจุบันนี้ ไม่อำนวยความสะดวกที่จะให้มีการปฏิบัติได้ เพราะว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒินั้น เมื่อใดแต่งตั้งขึ้นแล้วอาจจะไม่ตรงกับในสมัยประชุมสภาผู้แทนราษฎร เราจะได้เห็นว่า อายุของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีอายุ ๒ ปี และสภาผู้แทนราษฎรนั้น ตามรัฐธรรมนูญ ย่อมมีการประชุมอยู่เสมอทุก ๆ ปี โดยมากที่สภาผู้แทนราษฎรได้ปฏิบัติมาตั้งแต่ฉันเข้ามาเป็นผู้แทนราษฎร ก็มีการประชุมกันเป็นอันมาก ปีหนึ่งบางทีตั้ง ๖ เดือนก็มี และนับตั้งแต่สภาผู้แทนราษฎรได้ตั้งขึ้น คู่เหมือนจะเป็นเวลาไล่เรียงกับมหาวิทยาลัย วิชาธรรมศาสตร์และการเมืองซึ่งได้ตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๖ ก็ไม่มีเหตุขัดข้องเกี่ยวกับการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ เพราะว่าการกรรมการผู้ควบคุมมหาวิทยาลัยไม่จำเป็นต้องแยกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเท่านั้นยังประกอบด้วยกรรมการอื่น ๆ อีก เช่น ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ผู้ประสานการ มหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และการเมือง และคณะคณาจารย์ต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย และประกอบด้วยกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และกรรมการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยนั้น ก็หาโดยวิธีประชุมก็ไม่เห็นว่าจะขัดข้องในการปฏิบัติอย่างไร ซึ่งคณะกรรมการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยก็จะดำเนินไปได้ ในเหตุที่ว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ เมื่อไม่อยู่ในสมัยประชุมสภาผู้แทนราษฎร ก็จะแต่งตั้งไม่ได้นั้นก็ไม่น่าจะลำบากอะไร เพราะเท่าที่เคยตั้งกันมากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ก็ย่อมตั้งในสมัยประชุมสภาผู้แทนราษฎร และการสิ้นสุดก็ย่อมสิ้นสุดในเวลาเปิดสมัยประชุมสภาผู้แทนราษฎร เช่นเดียวกัน จะไปสิ้นสุดในเวลาอื่นย่อมไม่ได้ ถ้าสมมติว่าสภาฯ นี้ จะเป็นสภาฯ ท่อไปอีกแล้ว การแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของสภาฯ นี้ก็เห็นว่า ไม่มีความขัดข้องประการใด

เราจะคงพิจารณาอีกให้ถ่วงว่า กรรมการผู้ทรงคุณวุฒินี้ยอมแตกต่างกับกรรม

การทุก ๆ ท่าน ซึ่งมาตรา ๔ บัญญัติไว้ เพราะกรรมการทุก ๆ ท่าน ที่มีมติไว้ใน
 มาตรา ๔ นั้น เป็นกรรมการซึ่งแต่งตั้งโดยตำแหน่ง แต่กรรมการโดยคุณวุฒินี้ เรา
 ย่อมเลือกเอาจากบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในทางวิชาการต่าง ๆ ของมหาวิทยา
 ลัยมาเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ สำหรับจะดำเนินกิจการของมหาวิทยาลัยไปในทาง
 เจริญก้าวหน้า ก่อนที่เราจะได้พิจารณาว่าสมควรที่สภา ฯ นี้จะเวนคืนอำนาจความ
 เห็นชอบนี้ไปให้แก่รัฐบาลหรือไม่นั้น อยากจะให้ได้พิจารณากันถึงเจตนารมณ์ของ
 มาตรา ๔ นี้สักเล็กน้อยว่า ทำไมมาตรา ๔ จึงได้บัญญัติว่าอำนาจให้ความเห็นชอบนี้
 เป็นอำนาจของสภา ฯ และทำไมการแต่งตั้งกรรมการคุณวุฒินั้น จึงต้องให้สภา ฯ
 เห็นชอบ จะทำโดยแต่เพียงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ เท่านั้นไม่ไต่หรือ ความ
 จริงพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยทุกฉบับซึ่งสภา ฯ นี้ได้ผ่านไปแล้วก็ล้วนแต่ผู้ทรงคุณวุฒิ
 เช่นท่านที่ปรึกษาสำนักนายก ฯ ไต่เป็นผู้ร่างและรวมเป็นกรรมการทุกครั้ง แล้วทำ
 ไม่ท่านผู้เชี่ยวชาญจึงบัญญัติว่า การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของมหาวิทยาลัยทุก
 มหาวิทยาลัยควรจะได้มีความเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎร เมื่อเราได้อ่านดูใน
 มาตรา ๔ นี้ก็พอจะเห็นเจตนารมณ์ของกฎหมายมาตรานี้ไต่แล้วว่า ในการที่ให้กรรม
 การผู้ทรงคุณวุฒิได้รับความเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎรด้วยนั้น ความมุ่งหมายก็คือ
 ว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิผู้นั้นย่อมเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ ในการที่จะดำเนินการ
 ศึกษาในมหาวิทยาลัย การแต่งตั้งที่ให้สภา ฯ ให้ความเห็นชอบด้วยนี้ ก็เพื่อป้องกัน
 การขัดแย้งในทางการเมืองซึ่งอาจจะเกิดขึ้นได้ในอนาคต เพราะว่ากรรมการผู้ทรง
 คุณวุฒิบางท่านอาจจะเกิดการขัดแย้งในทางการเมืองกับทางรัฐบาล หรือผู้มีอำนาจ
 ทางฝ่ายบริหารก็อาจจะเป็นไต่ ถ้าหากว่าเกิดการขัดแย้งในทางการเมืองเช่นนั้นแล้ว
 กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิผู้นั้นก็ไม้อาจเข้าดำเนินการศึกษาของมหาวิทยาลัยไต่ นี้
 เราจะได้เห็นเจตนารมณ์ของมาตรา ๔ เช่นนี้ เพราะฉะนั้น เมื่อเกิดการขัดแย้งขึ้น
 เช่นนี้ สภา ฯ นี้ควรจะเป็นผู้วินิจฉัยโดยเป็นกลางว่า ท่านผู้ทรงคุณวุฒิผู้นั้นไต่เหมาะสม
 กับตำแหน่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของมหาวิทยาลัยนั้นหรือไม่ นี้เราจะเห็นว่า เจตนา
 รมณ์ของมาตรา ๔ เป็นอยู่อย่างนี้ ที่ฉันพูดเช่นนี้ไม่ไต่หมายความว่า ในระหว่าง
 กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของไทยเราได้เกิดขัดแย้งในทางการเมือง กับผู้มีอำนาจทาง

การที่ข้าพเจ้าได้... (text is very faint and partially illegible due to image quality)

ส่วนที่... (text is very faint and partially illegible due to image quality)

ส่วนที่... (text is very faint and partially illegible due to image quality)

ก็อาจจะควบคุมโดยทางกระทรวงศึกษาธิการ แต่อย่างไรก็ตามเรื่องนี้ ก็เป็นเรื่องที่สภา ฯ มีอำนาจอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นการที่สภา ฯ จะมอบอำนาจให้รัฐบาล หรือไม่นั้น ก็ขอให้เป็นทางสภาผู้แทนราษฎรวินิจฉัยเอาเอง

นายเลื้อน พงษ์โสภณ (พระนคร) ตามที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และการเมืองแก้ไขเพิ่มเติมมานี้ เฉพาะอย่างยิ่งฉันรู้สึกว่สภา ฯ นี้ไม่ว่าจะรับหลักการ ทั้งนี้ก็เพราะเหตุว่า ตามที่รัฐบาลได้แก้ไขมานี้ ถ้าพูดถึงตามภาษาราย ๆ ก็คือหมายความว่าต้องการเอาอำนาจของสภา ฯ ซึ่งเคยมีอำนาจในการที่จะอนุมัติให้แต่งตั้งใครนั้นไปครอบครองเสียเอง และเหตุผลที่ทางรัฐบาลอ้างมาก็มีเพียงเล็กน้อยเท่านั้นว่าไม่สะดวกในยามนี้ เนื่องจากในบางคราวถ้าหากว่าเกิดมีการที่จะต้องเปลี่ยนแปลงขึ้นแล้วสมาชิกสภา ฯ นี้ไม่อยู่ก็ไม่สามารถที่จะทำงานให้สะดวกไปได้ แต่ความจริงเท่าที่ปฏิบัติกันไปแล้วฉันเห็นว่าถึงแม้ว่าจะยังมีได้เปิดสมัยประชุมก็ตาม แต่ผู้ที่ได้เคยเป็นคณะกรรมการอยู่แล้วนั้น ก็มีอำนาจที่จะดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะใคร่เปลี่ยนแปลงก็ได้ และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เรื่องที่จะโอนอำนาจไปให้รัฐบาลและให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการตลอดจนท่านนายกรัฐมนตรีควบคุมนั้น ฉันรู้สึกว่าการกระทำเช่นนี้คล้าย ๆ กับว่าสภา ฯ นี้ เป็นสภา ฯ ซึ่งไม่ว่าจะให้มีอำนาจในการควบคุมนี้ต่อไปแล้ว ความจริง มหาวิทยาลัยนั้น เป็นมหาวิทยาลัยของประชาชนซึ่งประชาชนส่วนมากจะได้เข้ารับการศึกษ ในมหาวิทยาลัยนั้น ๆ เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว ในการที่จะแต่งตั้งกรรมการมหาวิทยาลัยนั้น ก็ควรจะโอนมอบอำนาจให้สภา ฯ นี้ซึ่งเป็นมติของมหาชนได้ควบคุมต่อไป และความจริงเท่าที่ใครเสนอ ๆ กันมาแล้วหลายครั้ง ในระยะ ๒ ปี เมื่อพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งเสร็จแล้วเสนอมาสภา ฯ นี้ สภา ฯ นี้ก็มีใครขัดข้องเลยสักคราวเดียวเพราะฉะนั้นฉันจึงเห็นว่าถ้าหากว่าสภา ฯ นี้จะได้อนุมัติให้ท่านนายก และกระทรวงศึกษาธิการไปแต่งตั้งเสียเองเช่นนี้รู้สึกว่ไม่ว่าจะทำเช่นนั้น ทั้งนี้เพราะเหตุว่าสภา ฯ นี้ เป็นสภา ฯ ที่มีหน้าที่ในทางนิติบัญญัติที่จะควบคุมรัฐบาล แม้แต่รัฐบาล เรายังมีกฎหมายอนุญาตให้ควบคุมได้ และทำไมกับเรื่องที่จะตั้งคณะกรรมการสำหรับมหาวิทยาลัย

นี้ซึ่งเรามีอำนาจสิทธิเต็มตามกฎหมายแล้ว กลับจะต้องเปลี่ยนแปลงแก้ไขเป็นการตัดอำนาจของพวกเราไปเสียเช่นนี้ และการกระทำเช่นนี้ฉันรู้สึกว่าการหาสภา ฯ จะได้อนุมัติไปจริง ๆ แล้วก็เท่ากับมอบอำนาจให้รัฐบาลไปจัดตั้งกรรมการของมหาวิทยาลัยนั้น ๆ เพราะฉะนั้นก็ขอให้ท่านทั้งหลายพิจารณาด้วยว่า แม้แต่รัฐบาลเราก็มีสิทธิตามกฎหมายที่จะควบคุมได้เช่นนี้แล้ว ทำไมเรื่องเพียงเท่านี้ จึงมียอมให้เราได้มีโอกาสมีสิทธิควบคุมหรือมีอำนาจจะอนุมัติให้ใครไป เมื่อท่านทั้งหลายเห็นว่า ทางรัฐบาลทำมาถูกและจะยอมตัดอำนาจและสิทธิที่เราจะทำได้ให้แก่รัฐบาลไปฉันก็ไม่ว่าอะไร แต่สำหรับฉัน ฉันเห็นว่าถ้าทำไปเช่นนั้นแล้วรู้สึกว่าการหาสภา ฯ นี้ จะอย่าง ๆ ขอบกลอย

นายฉ่ำ จำรัสเนตร (นครศรีธรรมราช) รัฐบาลเสนอกฎหมายแก้ไขกฎหมายมหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และการเมือง ยิ่งกว่านั้นยังมีกฎหมายจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยตามหลังมาด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กฎหมายมหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และการเมือง ทางรัฐบาลได้แถลงไว้ว่า การจะแต่งตั้งกรรมการในการที่จะควบคุมมหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และการเมืองนั้น บางคราวอาจจะไม่มีโอกาสแต่งตั้งได้สะดวก เพราะสภา ฯ ไม่มีการประชุม การที่แต่งตั้งกรรมการควบคุมมหาวิทยาลัยนั้น ก็โดยอำนาจของสภา ฯ นี้เป็นข้อหนึ่ง ที่รัฐบาลแถลงไว้ ซึ่งผู้แทนราษฎรผด แสนสระคี ได้แสดงเหตุผลรอนค้านทั้งในทางการเมือง และในทางที่รัฐบาลตั้งอำนาจไปโดยไม่สมเหตุผล ฉันได้พิจารณาโดยคำทั้งสองฝ่ายแล้วอยากจะเรียนท่านประธานสภา ฯ และสภา ฯ นี้ว่า กฎหมายฉบับนี้ฉันมีความเห็น เป็นอย่างจริงใจว่า ควรจะให้ผ่านไป ผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง

นายผด แสนสระคี เจ้าวรทัศน์ ณ ลำพูน รับรอง

ร.ศ. เนตร พูนวิวัฒน์ (สมาชิกประเภทที่ ๒) เมื่อได้ฟังเหตุผลทั้งสองฝ่ายแล้วก็พอที่จะลงมติได้ เพราะฉะนั้นฉันขอเสนอให้ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภา ฯ มีผู้เสนอขอให้ผ่านพระราชบัญญัตินี้ไปแล้ว ผ่านอันนี้หมาย

ความวายกเรื่องอื่นขึ้นปรึกษาไซใหม่

นายฉำ จำรัสเนตร (นครศรีธรรมราช) ไซศรีบ

ประชาชนสภา ฯ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะผ่านพระราชบัญญัตินี้ไป ขอให้
ไปรคยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑๘ คน

ประชาชนสภา ฯ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะรับไว้พิจารณาต่อไป ใต้ไปรคยก
มือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๓๒ คน

ประชาชนสภา ฯ เมื่อก็มีผู้เสนอให้ลงมติแล้ว

นายผล แสนสระดี (ขอนแก่น) การเสนอลงมติเมื่อสักครู่นี้ยังไม่ถูกต้อง

ประชาชนสภา ฯ นั่งก่อน ประชาชนยังไม่ได้อนุญาตให้พูด

นายเขมชาติ บุญรักพันธ์ (ร้อยเอ็ด) เมื่อมีการเสนอให้ลงมติ ฉันขอ
เปิดอภิปรายต่อไป อยากจะมีเหตุผลอะไรเฉพาะมหาวิทยาลัยครั้งนี้ ส่วนมหาวิทยาลัย
อื่น ๆ จะแก้ไขตามรัฐบาลไม่ซัดของอะไร เพราะฉะนั้นขอเปิดอภิปรายต่อไป ผู้ใด
เห็นด้วย ไปรครับรอง

นายจำลอง ดาวเรือง นายผล แสนสระดี รับรอง

ประชาชนสภา ฯ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรเปิดอภิปรายต่อไป ขอให้ไปรคยกมือ
ขึ้น

สมาชิกยกมือ ๒๖ คน

ประชาชนสภา ฯ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะลงมติได้แล้ว ขอให้ไปรคยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๒๖ คน

ประชาชนสภา ฯ คะแนนเท่ากัน เพราะฉะนั้นฉันขอตัดสินใจลงมติให้ ท่าน
ผู้ใดเห็นควรรับหลักการร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป ขอให้ไปรคยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑๕ คน

ประชาชนสภา ฯ ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรคยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๒๐ คน

ประธานสภา ฯ เป็นอันว่าสภา ฯ รับหลักการร่างพระราชบัญญัตินี้ ไว้พิจารณาต่อไป สงครรมาธิการอะไร

นายเคื่อน มุขนาค รัฐมนตรี ฯ กรรมาธิการสามัญ

ประธานสภา ฯ สงครรมาธิการสามัญ ชุดที่ ๑ แปรญัตติภายในกี่วัน

นายเคื่อน มุขนาค รัฐมนตรี ฯ แปรญัตติภายใน ๑ วัน

ประธานสภา ฯ แปรญัตติภายใน ๑ วัน เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้าน ถือว่าที่ประชุมได้อนุมัติ

เนื่องจากประธานสภา ฯ มีกิจธุระ จึงได้มอบให้ พล.ต.ประจัน มหาคิลก ประจันปัจจนิก รองประธานสภาผู้แทนราษฎรดำเนินการประชุมแทน

ทำการแทนประธานสภา ฯ ทั่วไปพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๖ ของรัฐบาล

(สำเนา).

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๒)

พุทธศักราช ๒๔๘๖

หลักการ

เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๔๘๖

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๔๘๖ มีบัญญัติว่า กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของมหาวิทยาลัยจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งขึ้น โดยความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎรนั้น ไม่สะดวกแก่ทางปฏิบัติและสถานการณ์ในปัจจุบัน เพราะกรรมการเช่นนี้อยู่ในตำแหน่งได้เพียงสองปีเท่านั้น และถ้าในขณะที่ครบกำหนดจะต้องแต่งตั้งใหม่เป็นเวลาที่มิใช่สมัยประชุมของสภาผู้แทนราษฎร การแต่งตั้งก็ไม่อาจทำได้อันเป็นเหตุทำให้กิจการของมหาวิทยาลัยดำเนินไปไม่สะดวกทั้ง

การแต่งตั้งกรรมการ เช่นว่านี้ ก็เป็นการแต่งตั้งเพื่อดำเนินการตามกฎหมายเท่านั้น
ซึ่งกระทำโดยทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งตามวิธีการปกติก็เป็นการสมควร
แล้ว

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๒)

พุทธศักราช ๒๔๘๖

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจุฬาลง
กรณ์มหาวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๔๘๖

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
(ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๖"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็น
ต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหา
วิทยาลัย พุทธศักราช ๒๔๘๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔ ให้มหาวิทยาลัยนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของสภามหาวิทยาลัยซึ่ง
ประกอบด้วย

(๑) กรรมการโดยตำแหน่ง คือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ อธิการ

บดี รองอธิการบดี คณบดี และหัวหน้าแผนกอิสระ

(๒) กรรมการที่เลือกตั้งขึ้นจากบรรดาศาสตราจารย์หรืออาจารย์ ซึ่งเป็นหัวหน้าแผนกวิชาของคณะต่าง ๆ คณะละหนึ่งหรือสองคน แล้วแต่สภาพมหาวิทยาลัยจะวินิจฉัย

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งจะไต่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งขึ้นเป็นจำนวนไม่เกินกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการประเภท ๑ และ ๒"

.....
.....

นายเคื่อน บุนนาค รัฐมนตรี : รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๖ คือแก้ไขเรื่องการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ เหมือนอย่างที่เคยตกลงไว้ในร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และการเมืองแล้ว

นายฉ่ำ จำรัสเนตร (นครศรีธรรมราช) : หลักการและเหตุผลของกฎหมายมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ที่รัฐบาลเสนอมามีทำนองเดียวกับกฎหมายมหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และการเมือง ฉะนั้นมีเหตุผลซึ่งท่านผู้แทนผล แสนสระคี ได้ตกลงมาเป็นอย่างดี เพราะฉะนั้นฉันขอเสนอให้ลงมติ

มีสมาชิกขยับรอง

ทำการแทนประธานสภา ฯ : ผู้ใดเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๓๔ คน

ทำการแทนประธานสภา ฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑๐ คน

ทำการแทนประธานสภา ฯ : ส่งกรมมาชิกการอะไร

นายเคื่อน บุนนาค รัฐมนตรี : กรมมาชิกการชุกเดียวกัน แปรญัตติ ๑ วัน

ทำการแทนประธานสภา ฯ ส่งกรรมาธิการสามัญ ชุดที่ ๑ แปรญัตติภายใน ๑ วัน ทอไปพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๖ ของรัฐบาล

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (ฉบับที่ ๒)
พุทธศักราช ๒๔๘๖

หลักการ

เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ พุทธศักราช ๒๔๘๖

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ พุทธศักราช ๒๔๘๖ บัญญัติให้มีกรรมการของมหาวิทยาลัยซึ่งจะโดยทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งขึ้นโดยความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎรด้วยนั้น ไม่สะดวกแก่ทางปฏิบัติและสถานการณ์ในปัจจุบัน เพราะกรรมการเช่นนี้อยู่ในตำแหน่งได้เพียงสองปีเท่านั้น และถ้าในขณะที่ครบกำหนดจะต้องแต่งตั้งใหม่ เป็นเวลาที่ไม่เหมาะสมประชุมของสภาผู้แทนราษฎร แต่งตั้งก็ไม่อาจทำได้ อันเป็นเหตุทำให้กิจการของมหาวิทยาลัย คำนึงไปไม่สะดวกทั้งการแต่งตั้งกรรมการเช่นนี้ ก็เป็นการแต่งตั้งเพื่อดำเนินการตามกฎหมายเท่านั้น ซึ่งกระทำโดยทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งตามวิธีการปกติก็เป็นการสมควรแล้ว

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (ฉบับที่ ๒)
พุทธศักราช ๒๔๘๖

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภามหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ พุทธศักราช ๒๔๘๖

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๖"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ พุทธศักราช ๒๔๘๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔ ให้มหาวิทยาลัยนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของคณะกรรมการมหาวิทยาลัย ซึ่งประกอบด้วย

- (๑) กรรมการโดยตำแหน่ง คือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ผู้บัญชาการมหาวิทยาลัย และคณบดีต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย
- (๒) กรรมการที่เลือกตั้งขึ้นจากบรรดาศาสตราจารย์ หรืออาจารย์ผู้เป็นหัวหน้าแผนกวิชาในคณะต่าง ๆ แล้วแต่คณะกรรมการจะกำหนดจำนวน
- (๓) กรรมการซึ่งจะไต่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งขึ้นเป็นจำนวนไม่เกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการประเภท ๑ และ ๒"

.....
.....

นายเคื่อน บุนนาค รัฐมนตรี : รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๖ มีหลักการเหมือนอย่างพระราชบัญญัติวิชาธรรมศาสตร์ ฯ และจุฬาลงกรณ์ ฯ ดังที่ได้อภิปรายกันมาแล้ว

ทำการแทนประธานสภา ฯ : ไม่มีใครอภิปราย ผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการไว้พิจารณา โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๓๔ คน

ทำการแทนประธานสภา ฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๖ คน

ทำการแทนประธานสภา ฯ : เป็นอันว่ารับหลักการ ส่งกรมมาธิการสามัญหรือวิสามัญ

นายเคื่อน บุนนาค รัฐมนตรี : กรมมาธิการสามัญ ประมุขัตติภายใน ๑ วัน

ทำการแทนประธานสภา ฯ : ส่งกรมมาธิการสามัญ ชุดที่ ๑ ประมุขัตติภายใน ๑ วัน ท่อไปพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๖ ของรัฐบาล

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ฉบับที่ ๒)

พุทธศักราช ๒๔๘๖

หลักการ

เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมพระราชมติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พุทธศักราช ๒๔๘๖

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พุทธศักราช ๒๔๘๖ บัญญัติว่า กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของมหาวิทยาลัยจะใคร่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่ง

ตั้งขึ้นโดยความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎรนั้น ไม่สะดวกแก่ทางปฏิบัติ และสถานการณ์ในปัจจุบัน เพราะกรรมการ เช่นว่านี้อยู่ในตำแหน่งใดเพียงสองปีเท่านั้น และถ้าในขณะที่ครบกำหนดจะต้องแต่งตั้งใหม่ เป็นเวลาที่ไม่ว่างประชุมของสภาผู้แทนราษฎร การแต่งตั้งก็ไม่อาจทำได้อันเป็นเหตุทำให้กิจการของมหาวิทยาลัยดำเนินไปไม่สะดวก ทั้งการแต่งตั้งกรรมการ เช่นว่านี้ ก็เป็นการแต่งตั้งเพื่อดำเนินการตามกฎหมายเท่านั้น ซึ่งกระทำโดยทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งตามวิธีการปกติก็เป็นการสมควรแล้ว และเนื่องจากผู้ที่ดำรงตำแหน่งอธิการบดี มีวาระการประจำที่จะต้องปฏิบัติอยู่แล้ว เพื่อแบ่งเบาภาระและเพื่อให้การบริหารงานของมหาวิทยาลัยดำเนินไปด้วยดี จึงเห็นควรเพิ่มตำแหน่งรองอธิการบดีขึ้นอีกตำแหน่งหนึ่ง อนึ่ง โดยที่การศึกษาในมหาวิทยาลัยนี้ผู้ศึกษาจะต้องมีพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับวิชาเกษตรศาสตร์ มาก่อนแล้วด้วย จึงจำเป็นต้องตั้งโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาเกษตรศาสตร์ขึ้น โดยให้เป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัยนี้ และมีผู้อำนวยการ เป็นผู้บังคับบัญชา

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ฉบับที่ ๒)

พุทธศักราช ๒๔๘๖

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พุทธศักราช ๒๔๘๖

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๔๖"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พุทธศักราช ๒๕๔๖

"ใหม่มหาวิทยาลัยมีอำนาจจัดตั้งโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาเกษตรศาสตร์ โดยมีผู้อำนวยการเป็นผู้บังคับบัญชา"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พุทธศักราช ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๙ ให้มหาวิทยาลัยนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของสภามหาวิทยาลัยซึ่งประกอบด้วย

(๑) กรรมการโดยตำแหน่ง คือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ อธิการบดี รองอธิการบดี และคณบดีต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย

(๒) กรรมการที่เลือกตั้งขึ้นจากบรรดาศาสตราจารย์หรืออาจารย์ ซึ่งเป็นหัวหน้าแผนกวิชาของคณะต่าง ๆ คณะละหนึ่งหรือสองคน แล้วแต่สภามหาวิทยาลัยจะวินิจฉัย

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งจะใดทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งขึ้นเป็นจำนวนไม่เกินถึงหนึ่งของจำนวนกรรมการประเภท ๑ และ ๒"

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พุทธศักราช ๒๕๔๖

"มาตรา ๑๖ ทวิ รองอธิการบดีนั้น สภามหาวิทยาลัยจะใดแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดีและให้ดำรงตำแหน่งชั่วคราวระยะเวลาที่อธิการบดีผู้นั้นดำรงตำแหน่งอยู่

รองอธิการบดี มีหน้าที่ช่วยเหลือในกิจการซึ่งอธิการบดีจะได้มอบหมาย"

.....

.....

นายเคื่อน บุนนาค รัฐมนตรี : รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๖ โดยมีหลักการก็คือแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ การแก้ไขนี้มีการแก้ไขอยู่ ๓ ประการด้วยกัน คือเพิ่มเติมข้อความให้มีการจัดตั้งโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาขึ้นประการหนึ่ง การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเหมือนอย่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยทั้ง ๓ นั้นประการหนึ่ง และประการที่ ๓ ก็มีการเพิ่มเติมให้ตั้งรองอธิการบดีเพื่อให้ทำงานในเมื่ออธิการบดีไม่อยู่นั้นด้วย

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ทำการแทนประธานสภา ฯ : ผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น
สมาชิกยกมือ ๓๔ คน

ทำการแทนประธานสภา ฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
สมาชิกยกมือ ๔ คน

ทำการแทนประธานสภา ฯ : เป็นอันว่ารับหลักการไว้พิจารณาต่อไป ส่ง
กรรมาธิการสามัญหรือวิสามัญ

นายเคื่อน บุนนาค รัฐมนตรี : กรรมาธิการสามัญ ประมุขัตติภายใน ๑ วัน

ทำการแทนประธานสภา ฯ : ส่งกรรมาธิการสามัญ ชุดที่ ๑ ประมุขัตติภายใน ๑ วัน คอไปพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดลำนาน จังหวัดน่าน และจังหวัดเลย พุทธศักราช ๒๔๘๖ ของรัฐบาล

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลในการ เสนอร่างพระราชบัญญัติ
เปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดลานช้าง จังหวัดน่าน และจังหวัดเลย

พุทธศักราช ๒๔๘๖

หลักการ

เพื่อปรับปรุงเขตจังหวัดลานช้าง จังหวัดน่าน และจังหวัดเลย เพื่อประโยชน์
แก่การปกครองและความสะดวกของราษฎร

เหตุผล

เขตท้องที่ระหว่างจังหวัดลานช้าง จังหวัดน่าน และจังหวัดเลย ยังเหลื่อมล้ำ
ไม่สะดวกแก่การปกครอง และความสะดวกของราษฎร สมควรจัดแบ่งเขตจังหวัด
เสียใหม่

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดลานช้าง จังหวัดน่าน และจังหวัดเลย

พุทธศักราช ๒๔๘๖

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดลานช้าง จัง
หวัดน่าน และจังหวัดเลย

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขต
จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา และจังหวัดเลย พุทธศักราช ๒๔๘๖"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็น
ต้นไป

มาตรา ๓ ให้เปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา และจังหวัดเลย
โดย

- ๑. โอนอำเภอเชียงส่อน จังหวัดฉะเชิงเทรา ไปขึ้นจังหวัดฉะเชิงเทรา
- ๒. ยุบอำเภอแก่งท้าว จังหวัดฉะเชิงเทรา และให้รวมท้องที่เข้าไว้ในกา
ปกครองของจังหวัดเลย

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....

นายโป-ระ สมานหาร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : รัฐบาลขอ
เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้โดยมีหลักการว่า จะปรับปรุงเขตจังหวัดฉะเชิงเทรา จัง
หวัดฉะเชิงเทรา และจังหวัดเลย โดยให้เปลี่ยนเขตจังหวัดทั้ง ๓ นี้กล่าวคือ โอนอำเภอ
เชียงส่อน จังหวัดฉะเชิงเทรา ไปขึ้นจังหวัดฉะเชิงเทรา และยุบอำเภอแก่งท้าว จังหวัดฉะ
เชิงเทราและให้รวมท้องที่เข้าไว้ในกาปกครองของจังหวัดเลย หวังว่าสภา ฯ นี้ คงจะ
รับหลักการ

นายจำรัส มหาวงศนันท์ (นาน) : ตามที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้มาและเห็นอกของราษฎรผู้ที่จะต้องผ่านไปจังหวัดฉะเชิงเทรา ตั้งแต่เขตอำเภอ
เชียงส่อนจะผ่านเข้าไปมีระยะ ๑๕ วัน ถ้าเป็นฤดูฝนตั้งเดือน ที่รัฐบาลเสนอมานี้
เห็นอกราษฎร ฉันเห็นควย จึงขอเสนอให้ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

ทำการแทนประธานสภา ฯ ผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น
สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ทำการแทนประธานสภา ฯ เป็นอันรับหลักการ ส่งกรรมการสามัญหรือ
วิสามัญ

นายโป-ระ สมานหาร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ส่งกรรมมา
ธิการสามัญ แปรญัตติภายใน ๒ วัน

ทำการแทนประธานสภา ฯ ส่งกรรมมาธิการสามัญชุดที่ ๑ แปรญัตติภายใน
๒ วัน ต่อไปพิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยวิธีการเก็บค่าภาคหลวงแร่ พุทธ
ศักราช ๒๔๘๖ ของรัฐบาล

(สำเนา)

บันทึกหลักการ และเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติ
ว่าด้วยวิธีการเก็บค่าภาคหลวงแร่

พุทธศักราช ๒๔๘๖

หลักการ

กำหนดวิธีการเก็บค่าภาคหลวงแร่

เหตุผล

ในขณะนี้ยังไม่มีบทบัญญัติกำหนดวิธีการสำหรับเรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่เป็นการ
ทั่ว ๆ ไป และแต่ก่อนได้มีการสงแร่ที่ขุดได้ทั้งหมดออกไปจำหน่ายยังโรงถลุงแร่ใน
ต่างประเทศ เจาหน้าที่จึงได้ทำการเก็บค่าภาคหลวงแร่เฉพาะในเมื่อมีการสงแร่
แต่ในเวลานี้มีการถลุงแร่เพื่อใช้ในการอุตสาหกรรมต่าง ๆ ภายในประเทศ จึงมีแร่
ที่มีโคสงออกนอกประเทศบางส่วน และแร่เหล่านี้ก็อยู่ในบังคับที่จะต้องเสียค่าภาค
หลวงเช่นเดียวกับแร่ที่สงออกนอกประเทศ แต่ในการตรวจเก็บค่าภาคหลวงแร่ที่มีโค

ส่งออกนอกประเทศเหล่านี้จำเป็นจะต้องมีกฎหมายบัญญัติไว้ เป็นเครื่องมือปฏิบัติการ
ของเจ้าหน้าที่ จึงจะทำการเรียกเก็บค่าภาคหลวงโคสะควก ทั้งจะเป็นการป้องกันมิ
ให้รายโคของแดนดินรื้อไหลซาคตกบกพรองด้วย อนึ่ง เพื่อเป็นการส่งเสริมอุตสาหกรรม
กรรมภายในประเทศได้มีบทบัญญัติให้อำนาจที่จะลดค่าภาคหลวงแร่ที่ใช้ในการอุตสาหกรรม
กรรมในประเทศไว้ด้วย

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยวิธีการเก็บค่าภาคหลวงแร่

พุทธศักราช ๒๔๘๖

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรมีกฎหมายว่าด้วยวิธีการเก็บค่าภาค
หลวงแร่

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติว่าด้วยวิธีการเก็บค่า
ภาคหลวงแร่ พุทธศักราช ๒๔๘๖"

มาตรา ๒ ให้ไซ้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็น
คนไป

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า พนักงานโลหกิจประจำท้องที่ หรือผู้ทำการแทน พนักงานศุลกากรซึ่งทำการเป็นนายด่านหรือผู้ทำการแทน หรือบุคคลซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุตสาหกรรมแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

"แผนกโลหกิจประจำท้องที่" หมายความว่า แผนกโลหกิจซึ่งมีอำนาจ และหน้าที่ทำการในท้องที่นั้น ๆ เว้นแต่ท้องที่ใดไม่อยู่ในอำนาจและหน้าที่ของแผนกโลหกิจประจำท้องที่แห่งใด จึงให้หมายความว่าการมโลหกิจ

มาตรา ๔ วิธีการชำระค่าภาคหลวงแรกที่มีกฎหมายกำหนดพิทักษ์ตราไว้ นั้นนอกจากจะใดกำหนดไว้ในประทานบัตรหรือสัญญาระหว่างผู้ถือประทานบัตรกับรัฐบาลเป็นอย่างอื่นแล้ว ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าภาคหลวง คือผู้ถือประทานบัตร ผู้ถือใบอนุญาตทำเหมืองแร่ชั่วคราว หรือผู้ถือใบอนุญาตครอบครองแร่

แต่ในการเรียกเก็บค่าภาคหลวงนั้น ถ้ามีเหตุอันสมควร พนักงานเจ้าหน้าที่จะให้ผู้ถือใบอนุญาตซื้อแร่หรือผู้ครอบครองแร่ชำระแทนผู้ถือประทานบัตร ผู้ถือใบอนุญาตทำเหมืองแร่ชั่วคราว หรือผู้ถือใบอนุญาตครอบครองแร่ก็ได้

มาตรา ๖ ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่เรียกเก็บค่าภาคหลวงแรก รายใดไม่ได้เพราะเหตุไม่ปรากฏตัวผู้พนักงานเจ้าหน้าที่จะเรียกเก็บก็ได้ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้เรียกเก็บเป็นหนังสือแล้ว แต่ผู้นั้นไม่ชำระภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือนั้นก็ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดแร่นั้นขายทอดตลาดเพื่อเอาเงินชำระ ค่าภาคหลวง ถ้ามีเงินเหลือจากชำระค่าภาคหลวงและค่าใช้จ่ายในการยึด และขายเท่าใดผู้มีสิทธิอาจร้องขอรับคืนภายในกำหนดหกเดือนนับแต่วันขาย มิฉะนั้น ให้ตกเป็นของแผ่นดิน

มาตรา ๗ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปตรวจค้นในสถานที่ซึ่งมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีแร่ที่ยังมิได้ชำระค่าภาคหลวงได้ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระ

อาทิตยตก และมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกตัวผู้มี เหตุผลพอจะ เชื่อได้ว่า เป็น ผู้ที่ยังไม่ได้ชำระค่าภาคหลวงให้ชี้แจงและแสดงหลักฐานว่า ได้ชำระค่าภาคหลวงนั้น แล้ว

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม มีอำนาจลดค่าภาคหลวง โดยคืนเงินค่าภาคหลวงตามอัตราที่จะได้กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกา ให้แก่ผู้ซึ่งมี สิทธิที่จะได้รับคืน ในเมื่อผู้นั้นพิสูจน์ได้เป็นที่พอใจว่าบรรายนั้น ได้ใช้ในการอุตสาหกรรมภายในประเทศ

ผู้ใดประสงค์จะขอลดค่าภาคหลวง ให้ยื่นคำขอต่อแผนกโลหกิจประจำท้องที่ ซึ่งได้ออกใบอนุญาตขนแร่ภายในกำหนดสาม เดือนนับแต่วันที่ได้ชำระค่าภาคหลวง

หมวด ๒

วิธีการชำระค่าภาคหลวง

มาตรา ๙ การนำแร่ออกนอกเขตเหมืองแร่ หรือสถานที่ทำการซื้อแร่หรือเก็บ รักษาแร่ นั้น ผู้ถือประทานบัตร ผู้ถือใบอนุญาตทำเหมืองแร่ชั่วคราว หรือผู้ถือใบ อนุญาตซื้อแร่ แล้วแต่กรณี จะต้องทำคำขอขนแร่ตามแบบพิมพ์ยื่นต่อแผนกโลหกิจประจำท้องที่ โดยระบุว่า จะส่งออกไปนอกราชอาณาจักร หรือว่าเพื่อจำหน่ายภายในราชอาณาจักร เมื่อได้รับใบอนุญาตขนแร่แล้ว จึงจะกระทำการดังกล่าวได้

มาตรา ๑๐ ในใบอนุญาตขนแร่ตามความในมาตรา ๙ ให้มีข้อความดังต่อไปนี้ ด้วย คือ

- (ก) ชื่อคานศุลกากรและกำหนดระยะเวลาที่จะต้องส่งแร่ออก ในกรณีที่ผู้ยื่น คำขอประสงค์จะส่งออกนอกราชอาณาจักร
- (ข) ชื่อผู้ซื้อและกำหนดระยะเวลาที่จะต้องส่งมอบแร่ ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอ ประสงค์จะจำหน่ายภายในราชอาณาจักร

ถ้าเห็นเป็นการสมควร อธิบดีกรมโลหกิจอาจสั่งขยายระยะเวลาที่ได้กำหนด ไว้ในใบอนุญาตออกไปอีกก็ได้

มาตรา ๑๑ เมื่อได้รับใบอนุญาตชนแร เพื่อส่งออกนอกราชอาณาจักร ผู้รับ
 อนุญาตจะต้องนำใบอนุญาตนั้นไปยื่นต่อพนักงานศุลกากร ณ ความศุลกากรที่ระบุไว้ใน
 ใบสามสิบวันนับแต่วันออกใบอนุญาตชนแร แต่จะส่งแรออกก่อนนั้น ก็ได้ในวัน
 ที่จะส่งแรออก ผู้รับอนุญาตจะต้องชำระค่าภาคหลวงที่ยังมิได้ชำระต่อพนักงานศุลกากร
 ในวันยื่นใบอนุญาตชนแรนั้น

มาตรา ๑๒ เมื่อได้รับใบอนุญาตชนแร เพื่อจำหน่ายภายในราชอาณาจักร ผู้รับ
 อนุญาตจะต้องชำระค่าภาคหลวงที่ยังมิได้ชำระต่อแผนกโลหกิจประจำท้องที่ในเวลา
 ที่ได้รับใบอนุญาตนั้น และจะต้องมอบใบอนุญาตชนแรให้แก่ผู้ซื้อแรไปด้วย

ผู้ซื้อแรจะต้องกรอกข้อความลงในใบอนุญาตชนแรรับรองการซื้อแรและจำนวน
 แร่ที่ตนซื้อ ถ้าปรากฏว่ามีแร่เกินไปจากจำนวนที่ระบุไว้ในใบอนุญาตชนแร ก็ให้แสดง
 ไว้ด้วย แล้วนำใบอนุญาตชนแรนั้นไปยื่นต่อแผนกโลหกิจประจำท้องที่ที่ออกใบอนุญาต
 นั้นภายในกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันซื้อแร และจะต้องชำระค่าภาคหลวง สำหรับจำนวน
 แร่ที่เกินกว่าจำนวนตามใบอนุญาตชนแรในเวลาเดียวกัน

มาตรา ๑๓ ผู้ถือใบอนุญาตซื้อแรจะต้องทำรายงานแสดงการรับซื้อแรจากผู้ถือ
 ใบอนุญาตชนแรประจำเดือนแล้วมาตามแบบพิมพ์ ยื่นต่อแผนกโลหกิจประจำท้องที่
 ภายในวันที่สิบของทุก ๆ เดือน และจะต้องชำระค่าภาคหลวงต่อแผนกโลหกิจประจำ
 ท้องที่แทนผู้ถือใบอนุญาตชนแรในวันที่ยื่นรายงานนั้น

มาตรา ๑๔ ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งแรที่ยังมิได้ชำระค่าภาคหลวง และแร
 นั้นมิใช่เป็นแร่ที่ขุดจากที่ประทานบัตรของคน หรือมิใช่เป็นแร่ที่ร่อนหามาได้ตามใบ
 อนุญาตชนแรของคน หรือมิใช่เป็นแร่ที่รับซื้อมาในฐานะที่ตนเป็นผู้ถือใบอนุญาตซื้อแร
 ต้องทำรายงานการมีแรไว้ในครอบครองตามแบบพิมพ์ยื่นต่อแผนกโลหกิจประจำท้อง
 ที่ภายในกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแรไว้ในครอบครอง และห้ามมิให้จำหน่าย
 ย้ายเอาไปไว้เสียที่อื่น โอนไปอยู่ในความครอบครองของผู้อื่น ถลุง แปรรูป หรือ
 ใช้นั้นให้สิ้นเปลืองไปด้วยประการใด ๆ จนกว่าจะได้ชำระค่าภาคหลวง และ
 พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ออกใบปล่อยแรให้แล้ว

หมวด ๓

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๑๕ ผู้ใด

- (๑) ขนแร่ป่าฝิ่นตามมาตรา ๘ หรือมาตรา ๑๔
- (๒) ไม่ปฏิบัติตามใบอนุญาตขนแร่ตามมาตรา ๑๐ หรือ
- (๓) ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕

มีความผิดของระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๑๖ ผู้ใด โดยรู้อยู่แล้ว หรือจงใจแจ้งรายการในคำขอขนแร่ตาม
มาตรา ๘ หรือแจ้งรายการรับรองจำนวนแร่ตามมาตรา ๑๒ วรรคสอง หรือทำราย
งานแสดงการรับซื้อแร่ตามมาตรา ๑๓ ไม่ตรงกับความเป็นจริงเพื่อหลีกเลี่ยงค่าภาค
หลวง มีความผิดของระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาทหรือ
ทั้งจำทั้งปรับ

หมวด ๔

การรักษาพระราชบัญญัติ

มาตรา ๑๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม และรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และ
ออกกฎกระทรวง เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดค่าแบบพิมพ์โดยให้ปี
อกรแสตมป์แทนการชำระเงินในอัตราไม่เกินฉบับละสิบสตางค์กับค่าธรรมเนียมการ
ออกใบอนุญาตในอัตราไม่เกินฉบับละสามบาท

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีอำนาจออกกฎกระทรวง เพื่อปฏิบัติการ
ตามพระราชบัญญัตินี้ เพียงเท่าที่เกี่ยวกับพิธีการศุลกากร

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๕

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๔ ผู้ถือประทานบัตร ผู้ถือใบอนุญาตทำเหมืองแร่ชั่วคราว หรือผู้ถือใบอนุญาตซื้อแร่ ซึ่งได้นำแร่ออกนอกเขตเหมืองแร่ หรือสถานที่ทำการซื้อแร่หรือเก็บรักษาแร่ก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ แต่ยังมีโคลงแร่นั้นออกนอกราชอาณาจักร หรือจำหน่ายภายในราชอาณาจักร จะต้องยื่นคำขอเพื่อรับใบอนุญาตขนแร่ตามมาตรา ๕ เสียก่อน จึงจะส่งแร่นั้นออกนอกราชอาณาจักรหรือนำแร่นั้นออกจากสถานที่ทำการซื้อแร่หรือเก็บรักษาแร่ หรือจำหน่ายได้ และจะต้องปฏิบัติตามความในมาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๑๒ ด้วย แล้วแต่กรณี

ผู้ถือใบอนุญาตซื้อแร่ซึ่งรับซื้อแร่ตามใบอนุญาตขนแร่ตามมาตรา ๑๑ อยู่ในบังคับที่จะต้องปฏิบัติตามความในมาตรา ๑๒ ด้วย

มาตรา ๑๕ ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งแร่ที่ยังมีโคลงแร่ค่าภาคหลวง และแร่นั้นมิใช่เป็นแร่ที่ขุดจากที่ประทานบัตรของคน หรือมิใช่เป็นแร่ที่ร่อนหามาได้ตามใบอนุญาตร่อนแร่ของคน หรือมิใช่เป็นแร่ที่รับซื้อมาในฐานะที่ตนเป็นผู้ถือใบอนุญาตซื้อแร่ก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ และแร่นั้นยังอยู่ในครอบครองของตน ในวันใช้พระราชบัญญัตินี้ จะต้องปฏิบัติและอยู่ในบังคับแห่งมาตรา ๑๔ แต่การยื่นรายงานการมีแร่ไว้ในครอบครองต่อแผนกโลหะกิจประจำท้องที่ ให้ยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้

.....
.....

พล.อ.ท.มุนี มหาสันทนะ เวชยันตรังสฤงฆ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม . รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยวิธีการเก็บค่าภาคหลวงแร่ พุทธศักราช ๒๔๘๖ โดยมีหลักการอยู่ว่าเพื่อกำหนดวิธีการเก็บค่าภาคหลวงแร่ เหตุผลก็คือในขณะนี้ยังไม่มีบทบัญญัติกำหนดวิธีการสำหรับเรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่เป็นการทั่วๆ

ไป และแต่ก่อนได้มีการส่งแร่ที่ขุดได้ทั้งหมดออกไปจำหน่ายยังโรงถลุงแร่ในต่างประเทศ เจ้าหน้าที่จึงได้ทำการเก็บค่าภาคหลวงแร่เฉพาะในเมื่อมีการส่งแร่ออก แต่ในเวลานี้มีการถลุงแร่เพื่อใช้ในการอุตสาหกรรมต่าง ๆ ภายในประเทศ จึงมีแร่ที่มีโคส่งออกนอกประเทศบางส่วน และแร่เหล่านี้อยู่ภายในบังคับที่จะต้องเสียค่าภาคหลวงแร่ เช่นเดียวกับแร่ที่ส่งออกนอกประเทศ แต่ในการตรวจเก็บค่าภาคหลวงแร่ที่มีโคส่งออกนอกประเทศเหล่านี้จำเป็นต้องมีกฎหมายบัญญัติไว้ เป็นเครื่องมือปฏิบัติการของเจ้าหน้าที่จึงจะทำการเรียกเก็บค่าภาคหลวงโคสะดวก ทั้งจะเป็นการป้องกันมิให้รายโคของแผ่นดินรั่วไหลขาดตกบกพร่องด้วย อนึ่ง เพื่อเป็นการส่งเสริมอุตสาหกรรมภายในประเทศได้มีบทบัญญัติให้อำนาจที่จะลดค่าภาคหลวงแร่ที่ใช้ในการอุตสาหกรรมในประเทศไว้ด้วย เพราะฉะนั้นจึงเสนอขอให้สภา ฯ นี้ ได้พิจารณารับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ หวังว่าสภา ฯ จะพิจารณาด้วยดี

นายทองดี จันทรวงศ์ (ราชบุรี) ในการที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้เข้ามา ความจริงก็เป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติมาก แต่ความไม่สงบเรียบร้อยของบ้านเมือง ใครจะเรียนถามรัฐบาลว่าในวิธีที่จะเก็บค่าภาคหลวงแร่ ที่ไม่โคส่งออกไปนอกประเทศนั้นจะเก็บตามเปอร์เซ็นต์ที่ส่งแร่เสร็จแล้วหรือจะเก็บโดยวิธีโค

พล.อ.ท.มณี มหาสันตนะ เวชยันตรังสฤษฏ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม การคำนวณเก็บค่าภาคหลวงแร่นั้น ก็จะปฏิบัติตามวิธีที่โคเคยเก็บนั้นเอง เช่น แร่บางชนิดก็ประเมินว่าเป็นแร่บริสุทธิ์ก็ส่วน ๆ ก็วิธีเดียวกับที่เคยปฏิบัติตามนั้นเอง

ทำการแทนประธานสภา ฯ ผู้โคเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ทำการแทนประธานสภา ฯ เป็นอันว่ารับหลักการ ส่งกรมมาธิการอะไร

พล.อ.ท.มณี มหาสันตนะ เวชยันตรังสฤษฏ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ขอเสนอกรมมาธิการวิสามัญ ๓ นาย

ทำการแทนประธานสภา ฯ รัฐบาลเสนอกรมมาธิการจำลาบัญชี ๗ นายไม่มีผู้ใดคัดค้านถือว่าเห็นชอบ

พล.อ.ท.มณี มหาสันหนะ เวยยันตรังสถัญญ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม รัฐบาลขอเสนอ ๑ นาย คือ ๑. นายจำรูญ ไปษยานนท์ ๒. ม.ล. อุกม สนิทวงศ์ ๓. นายเทิมศักดิ์ อินทรปาล

เจ้าวรทัศน์ ๗ ลำพูน (ลำพูน) ๑. ฉันทขอเสนอ นายผล แสนสระคี

มีสมาชิกรับรอง

นายจำ จำรัสเนตร (นครศรีธรรมราช) ๑. ฉันทขอเสนอ พ.ต. ควาง อภัยวงศ์

พ.ต.ควาง อภัยวงศ์ (สมาชิกประเภทที่ ๒) ไม่รู้เรื่อง ขอถอน

นายอรุณ ทองปัสโชติ (พระนคร) ๑. ฉันทขอเสนอ นายวุฒิ สุวรรณรักษ์ มีสมาชิกรับรอง

นายแก้ว สิงหะคเชนทร์ (พิจิตร) ๑. ฉันทขอเสนอ ร.ต.ถึก รัตนพันธ์ มีสมาชิกรับรอง

ร.ต.ประจวบ มหาพันธ์ (อุตรธานี) ๑. ฉันทขอเสนอ นายโมรา ๗ กลาง มีสมาชิกรับรอง

ทำการแทนประธานสภา ฯ ครบ ๗ คนแล้ว ขอให้เลขาธิการอ่านชื่อ เลขาธิการสภา ฯ ๑. นายจำรูญ ไปษยานนท์ ๒. ม.ล. อุกม สนิทวงศ์ ๓. นายเทิมศักดิ์ อินทรปาล ๔. นายผล แสนสระคี ๕. นายวุฒิ สุวรรณรักษ์ ๖. ร.ต.ถึก รัตนพันธ์ ๗. นายโมรา ๗ กลาง

ทำการแทนประธานสภา ฯ แปรญัตติภายในที่วัน

พล.อ.ท.มณี มหาสันหนะ เวยยันตรังสถัญญ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ขอ ๓ วัน

ทำการแทนประธานสภา ฯ แปรญัตติภายใน ๓ วัน ไม่มีผู้ใดคัดค้าน ท่อไปพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติโรคเรื้อน พุทธศักราช ๒๔๘๖ ของรัฐบาล

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติโรคเรื้อน

พุทธศักราช ๒๔๘๖

หลักการ

เพื่อป้องกันมิให้โรคเรื้อนแพร่หลาย และเพื่อให้การควบคุมโรคเรื้อนได้เป็นไปโดยรัดกุม และกว้างขวางยิ่งขึ้น

เหตุผล

โรคเรื้อนเป็นโรคที่ติดต่อได้โดยทางสัมผัสจากคนโรคเรื้อนไปยังอีกคนหนึ่ง เด็ก ๆ ติดโรคได้ง่ายมาก การอยู่รวมและใกล้ชิดกันทำให้โรคเรื้อนแพร่หลาย ซึ่งจะทำให้คนคิดเป็นโรคเรื้อนทวีมากขึ้นเรื่อยไป เป็นเหตุบั่นทอนกำลังของชาติ และเสียค่าใช้จ่ายที่จะต้องเลี้ยงดูเป็นจำนวนมาก ถึงแม้จะได้มีพระราชบัญญัติโรคติดต่อควบคุมโรคเรื้อนแล้วก็ตาม ก็ยังไม่เป็นการรัดกุมและกว้างขวางพอ จึงสมควรจะได้มีการควบคุมการแพร่หลายของโรคนี้ โดยการแยกคนโรคเรื้อนออกเสียจากผู้ที่มิได้เป็นโรค และจำเป็นจะต้องแยกบุตรของคนโรคเรื้อนให้พ้นจากการติดโรค กับทั้งเป็นการสมควรจะต้องมีการควบคุมตลอดถึงการสมรสของคนโรคเรื้อนด้วย

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติโรคเรื้อน

พุทธศักราช ๒๔๘๖

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรควบคุมโรคเรื้อนให้กวดขันยิ่งขึ้น

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติโรคเรื้อน พุทธศักราช ๒๔๘๖"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"สถานโรคเรื้อน" หมายความว่า นิคมโรคเรื้อนและโรงพยาบาลโรคเรื้อนของรัฐบาลหรือเทศบาล และหมู่บ้านโรคเรื้อน หรือสถานที่อื่นใดซึ่งชำหวงประจำจังหวัดได้ประกาศกำหนดให้บุคคลเป็นโรคเรื้อนรวมกันอยู่เป็นเอกเทศ

"เจ้าพนักงานสาธารณสุข" หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งรัฐบาลแต่งตั้งให้มีหน้าที่ตรวจตรา คุดูแล และรับผิดชอบในการดำเนินการสาธารณสุขโดยทั่วไป หรือเฉพาะในจังหวัดหรือท้องที่ใด

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

การแจ้งความ

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีประกาศระบอบการสำคัญของโรคเรื้อนไว้ในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๖ รัฐมนตรีหรือชำหวงประจำจังหวัดภายในเขตอำนาจของตนและโดยอนุมัติของรัฐมนตรี มีอำนาจประกาศว่า ในท้องที่ใดโรคเรื้อนเป็นโรคต้องแจ้งความ

มาตรา ๗ บุคคลใดเป็นโรคเรื้อนซึ่งอยู่ในท้องที่ที่ตองแจ้งความตามมาตรา ๖ หรือเป็นผู้ควบคุม ดูแล อยู่ร่วมกับ หรือพยาบาลผู้แสดงอาการโรคเรื้อน ในท้องที่ดังกล่าวแล้ว หรือเป็นเจ้านาน หัวหน้าครอบครัว หรือสถานที่ที่ผู้แสดงอาการโรคเรื้อนอาศัยอยู่ หรือเป็นแพทย์ตรวจพบคนเป็นโรคเรื้อนในท้องที่นั้น ตองแจ้งความต่อเจ้าพนักงานภายในเวลาซึ่งกำหนดไว้ในกฎกระทรวง

หมวด ๒

การป้องกันและควบคุม

มาตรา ๘ เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลใด ซึ่งแสดงอาการโรคเรื้อน หรือมีเหตุควรสงสัยว่าเป็นโรคเรื้อน ไปให้แพทย์ผู้มีคุณวุฒิ ตรวจร่างกาย ณ สถานที่ วัน และเวลาซึ่งกำหนดไว้ในคำสั่งนั้น และถ้าปรากฏว่าเป็นโรคเรื้อนก็ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขแจ้งความ เป็นหนังสือให้บุคคลนั้นทราบ

มาตรา ๙ ห้ามมิให้บุคคลเป็นโรคเรื้อนทำการสมรสนอกจากกับบุคคลเป็นโรคเรื้อนด้วยกัน โดยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งได้มีการป้องกันการสืบพันธุ์อันมีผลตามวิธีวิทยาศาสตร์แผนปัจจุบัน เป็นเวลาไม่น้อยกว่าหกเดือนก่อนการสมรสในกรณีแห่งชาย หรือไม่น้อยกว่าสองเดือนก่อนการสมรสในกรณีแห่งหญิง และผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันชั้นหนึ่งซึ่งทำการนั้น ทำไปรับรองให้ไว้เป็นสำคัญ

มาตรา ๑๐ ห้ามมิให้บุคคลเป็นโรคเรื้อน กระทำการดังต่อไปนี้

(๑) เข้าเรียนในโรงเรียน เว้นแต่โรงเรียนเฉพาะสำหรับบุคคลเป็นโรคเรื้อน หรือเข้าในที่ที่ประชาชนชุมนุมกัน หรือเข้าอาศัยหรือพักแรมในโรงแรม ศาลา วัด ศาลเจ้า หรือสถานที่อื่นใดที่รัฐมนตรีประกาศระบุไว้ในราชกิจจานุเบกษา

(๒) ประกอบอาชีพซึ่งรัฐมนตรีประกาศระบุไว้ในราชกิจจานุเบกษา

(๓) ร่อนน้ำประปาสาธารณะ อามน้ำ หรือชักฟอกเสื้อผ้าในแม่น้ำ คลอง ลำธาร บ่อ หรือสระน้ำสาธารณะ

(๔) โดยสารยวดยานสาธารณะ นอกจากในความควบคุมของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

มาตรา ๑๑ เพื่อความประสงค์แห่งพระราชบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานสาธารณสุข มีอำนาจสั่งให้แยกบุคคลโรคใหม่ของบุคคลเป็นโรคเรื้อน ไปอยู่ ณ สถานอนุบาลหรือ ณ ที่อื่นใดอันสมควรจนกว่าอายุจะครบเกณฑ์

มาตรา ๑๒ ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจปฏิบัติการหรือออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ปฏิบัติภารกิจใด ๆ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้บุคคลเป็นโรคเรื้อนไปอยู่ในสถานโรคเรื้อนแห่งใดแห่งหนึ่ง เพื่อรับการรักษายาบาล

(๒) อนุญาตให้บุคคลเป็นโรคเรื้อนอาศัยอยู่ภายในบริเวณบ้านใด ๆ แต่ต้องมีสถานที่ดีกันอยู่คางหาก มิให้ปะปนกับบุคคลอื่น และสถานนั้น มีลักษณะซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบแล้ว

(๓) อนุญาตให้บุคคลเป็นโรคเรื้อนอยู่รวมสถานเดียวกับผู้อื่น แต่บุคคลเป็นโรคเรื้อนนั้นและผู้ที่อยู่รวมด้วยทุกคน ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไข ที่เจ้าพนักงานสาธารณสุข จะได้มีคำสั่งกำหนดไว้

(๔) จัดการอย่างหนึ่งอย่างใดแก่ศพบุคคลเป็นโรคเรื้อน เท่าที่จำเป็นเพื่อทำลายเชื้อโรค

มาตรา ๑๓ เมื่อแพทย์ผู้มีคุณวุฒิสองคนเห็นพ้องกันว่า โรคของบุคคลเป็นโรคเรื้อนคนใดอยู่ในภาวะซึ่งไม่เป็นเหตุอันตรายแก่ประชาชนต่อไปแล้ว บุคคลนั้นจะออกจากสถานโรคเรื้อนก็ได้ แต่จะต้องรายงานตัวต่อเจ้าพนักงานสาธารณสุข ในจังหวัดที่ตนไปอยู่ภายในหกสิบวันนับแต่วันออกจากสถานโรคเรื้อน หรือในกรณีที่ย้ายจังหวัดนับแต่วันที่ออกจากจังหวัดเดิม

หมวด ๓

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๑๔ ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๓ มาตรา ๔ หรือมาตรา ๑๐ หรือ ละเลยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ตามมาตรา ๔ มาตรา

๑๑ หรือมาตรา ๑๒ มีความผิดเป็นอนุโทษของระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาทหรือ
จำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ และถ้าเจ้าพนักงานสาธารณสุขร้องขอ
ศาลมีอำนาจออกคำสั่งให้เป็นไปตามบทบัญญัติที่กล่าวแล้ว

มาตรา ๑๕ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจตราข้อบังคับว่าด้วยวินัยสำหรับสถานโรคเรื้อน
แต่โทษสถานเดียววินัยของไม่เกินกว่าที่กำหนดไว้ต่อไปนี้

- (ก) ชัง ไม่เกินกว่าสองเดือน
- (ข) ตัก หรือลดผลประโยชน์ที่พึงได้รับ

มาตรา ๑๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราช
บัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

.....
.....

พ.อ. ชวง เชาวศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข รัฐ
บาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติโรคเรื้อน พุทธศักราช ๒๔๘๖ โดยมีหลักการเพื่อกันมิ
ให้โรคเรื้อนแพร่หลาย และเพื่อให้การควบคุมโรคเรื้อนได้เป็นไปโดยรัดกุม และ
กว้างขวางยิ่งขึ้น

เหตุผล ก็คือโรคเรื้อนเป็นโรคที่ติดต่อได้โดยทางสัมผัสจากคนโรคเรื้อนไปยัง
อีกคนหนึ่ง เค็ด ๆ ติดโรคได้ง่ายมาก การอยู่รวมและใกล้ชิดกันทำให้โรคเรื้อนแพร่
หลาย ซึ่งจะทำให้คนคิดเป็นโรคเรื้อนทวีมากขึ้นเรื่อยไปเป็นเหตุมันทอนกำลังของชาติ
และเสียค่าใช้จ่ายที่จะต้องเลี้ยงดูเป็นจำนวนมาก ถึงแม้จะได้มีพระราชบัญญัติโรคติด
ต่อควบคุมโรคเรื้อนแล้วก็ตาม ก็ยังไม่เป็นการรัดกุมและกว้างขวางพอ จึงสมควรจะ
ได้มีการควบคุมการแพร่หลายของโรคนี้ โดยการแยกคนโรคเรื้อนออกจากผู้ที่มี
ได้เป็นโรค และจำเป็นจะต้องแยกบุตรของคนโรคเรื้อนให้พ้นจากการติดโรค กับทั้ง
เป็นการสมควรจะต้องมีการควบคุมตลอดถึงการสมรสของคนโรคเรื้อนด้วย

ขอประทานเสนอเหตุผลเพิ่มเติมดังนี้ ตามสถิติการสำรวจจำนวนคนเป็นโรคเรื้อนในประเทศไทยในพ.ศ. ๒๔๖๐ ปรากฏว่ามีคนโรคเรื้อนอยู่ในประเทศไทยโดยประมาณอย่างคร่าว ๆ ๗,๓๐๐ คน และต่อมาในปี ๒๔๗๔ ห่างกัน ๑๔ ปี มาสำรวจอีกครั้งหนึ่ง มีคนเป็นโรคเรื้อน ๑๗,๔๔๒ คน ทั้งนี้ย่อมจะเห็นว่าระยะทางกัน ๑๔ ปีนี้ ปรากฏว่ามีคนโรคเรื้อนเพิ่มขึ้น ๑ หมื่นคนและจากปี ๒๔๗๔ มาถึงปี ๒๔๘๖ คือปีนี้ ห่างกัน ๑๒ ปี ก็คงจะมีจำนวนคนโรคเรื้อนเพิ่มขึ้นอย่างไม่มีปัญหา วิธีดำเนินการควบคุมต่อไปนี้ จะเป็นวิธีหนึ่งที่น่าดำเนินการโดยปราณีแก่คนป่วย และลดการทวีจำนวนของคนป่วยโรคเรื้อนให้ลดน้อยหรือให้สาบสูญไปจากประเทศไทยได้ ถ้าหากว่า ได้มีโครงการดำเนินการควบคุมโดยรักษุมและคุมทะเลี่ยสละเงินทองกันอย่างจริงจังแล้วโดยคิดว่าสถิติคิดตัวเลขของคนเป็นโรคเรื้อนมักจะอายุสั้น โดยปกติจะตายเสียในอายุประมาณ ๔๐ ปี แต่อาจจะยืดออกไปได้ในกรณีบางคน แต่อย่างไรก็ตาม ถ้าคิดถึงว่าเราได้เริ่มดำเนินการควบคุมเสียตั้งแต่บัดนี้ ในระยะ ๕๐ ปี ก็เป็นที่เชื่อได้ว่าคนโรคเรื้อนจะไม่มีในประเทศไทย แต่หากว่า เราไม่ทำกันเสียเลยก็หมายความว่าโรคนี้จะมียึดเข้าไปในประเทศ คงจะมีกันไม่มีที่สิ้นสุด เพราะฉะนั้นรัฐบาลจึงเห็นว่ามีวิธีทางเดียวที่สมควรจะกำจัดโรคเรื้อนนี้ออกไปเสีย เพราะว่า เป็นโรคที่มันทนสมรรถภาพของชุมชน หวังว่าสภาฯ จะรับหลักการไว้พิจารณาต่อไป

นายเชมชาติ บุญยรัตพันธุ์ (ร้อยเอ็ด) ฉันทขอเรียนถามท่านรัฐมนตรีดังนี้ คือตามพระราชบัญญัตินี้ ก็เป็นเจตนาที่จะป้องกันโรคอันร้ายแรงชนิดนี้ แต่อยากขอเรียนถามว่า เมื่อใดประกาศใช้กฎหมายฉบับนี้ออกไปแล้ว ทางกระทรวงสาธารณสุขจะสามารถจะควบคุมหรือเข้าจัดการกับบุคคลผู้เป็นโรคเรื้อนได้ภายในระยะเวลาเท่าไร นั้นเป็นข้อหนึ่ง ข้อที่สองสถานที่ควบคุมคนโรคเรื้อนหรือคนโรคเรื้อนนี้นี้ ได้มีอยู่แล้วหรือจะจัดให้เสร็จภายในเวลาเท่าไร

พ.อ. ชวง เศวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข โครงการของกระทรวงสาธารณสุขได้วางขึ้นโดยเรียบร้อยแล้ว แต่อยู่ในขั้นพิจารณาซึ่งจะคงใช้จ่ายเงินมาก ฐานะของประเทศเราก็ยังคงไม่อำนวยให้เราทำอย่างเต็มที่ซึ่ง

เรื่องนี้จะโคทุกันขึ้นในชั้นเสนองบประมาณต่อไป สถานที่สำหรับพยาบาลคนโรคเรื้อรอนนั้นมีอยู่ในเวลานี้ ๕ แห่งด้วยกัน ซึ่งสามารถจะรับคนได้เพียง ๑,๖๐๐ คนเศษเท่านั้น ซึ่งยังเป็นจำนวนน้อยอยู่มาก แต่วิธีการที่จะจัดตั้งโรงพยาบาลขึ้นทั่ว ๆ ไป สำหรับรับคนโรคเรื้อรอนไว้รักษาพยาบาลนั้นโคพิจารณาอยู่แล้วเป็นวิธีการที่ไม่ประหยัดคิดว่าจะต้องใช้วิธีชักชวนและมีการบังคับโดยปริยาย ให้คนโรคเรื้อรอนได้ไปตั้งเป็นนิคม แล้วเราจัดเป็นสุขศาลาให้ นอกจากนั้นก็มีการดำเนินการทางแพทย์ เกี่ยวกับเด็กที่คลอดใหม่ หรือคนที่อยู่ร่วมกัน หรือจะสมรสกันก็เฉพาะคนที่เป็โรคเรื้อรอนด้วยกัน ซึ่งจะต้องกักการสืบพันธุ์โดยทางวิทยาการแล้ว ถ้าหากว่าไค้งงบประมาณมา ก็จะพยายามรีบดำเนินการต่อไป

พล.ต.พิณ อมรวิสัยสรเทศ (ลำปาง) : พระราชบัญญัติโรคเรื้อรอนคามที่รัฐบาลเสนอมานี้ฉันมีความสงสัยว่าจะมีผลดอยหลังไปหรือไม่เพราะเหตุว่าผู้ที่เป็โรคเรื้อรอนไค้ทำการสมรสกับผู้ที่ไม่เป็โรคเรื้อรอนอยู่แล้ว เช่นนี้จะต้องถูกคองด้วยหรือไม่

พล.อ.ชวง เขวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข : คือโดยหลักกฎหมายก็ไม่ดอยหลัง แต่เรามีทางกัน คือพวกที่แต่งงานอยู่แล้ว ถ้าคลอดลูก เราเอาลูกไปเสียจนอายุพัน ๕ ขวบซึ่งถือว่าเด็กพันอายุ ๕ ขวบแล้ว มีกำลังแข็งแรงไม่ติดโรคไค้ อีกประการหนึ่งเราจะไค้พยายามชักชวนคู่ชีวิตเมียที่ติดโรคนั้นมากองเสีย และเมื่อคองเสียแล้ว คงจะหมคไปทุกที่ ซึ่งก็ไค้ทำการคองไปเป็นจำนวนมากแล้ว

นายฉ่า จำรัสเนตร (นครศรีธรรมราช) : รัฐบาลเสนอกฎหมายว่าด้วยเรื่องจะก่าจัดและป้องกันโรคเรื้อรอน ว่าถึงในหลักการฉันเห็นด้วย ๆ ประการทั้งปวง แต่ก่อนที่ฉันจะรับหลักการ อยากจะเรียนขอความกรุณาตามท่านรัฐมนตรีผู้ซึ่งจะรักษากฎหมายฉบับนี้ให้เป็ผลตามที่ท่านรัฐมนตรีคองการ หลักการท่านไค้แถลงไว้แจ้งชัดแล้ว เหตุผลท่านก็ไค้แถลงพร้อมกับไค้ไค้คอบทานสมาชิกที่ไค้ถามมาด้วยความต่าง ๆ กัน โดยเฉพาะมีว่าสมควรจะให้มีการควบคุมการแพร่หลายของโรคนี

โดยการแยกคนโรคเรื้อนออกเสียจากผู้ที่มิได้เป็นโรค หรือห่างจากประชุมชน นี้ เป็นเหตุผลที่สำคัญที่สุดที่ท่านโคมันติกไว้ในเหตุผล เพื่อจะแสดงให้เห็นว่าหลักการนั้น คื และถ้อยคำที่ฉันอภิปรายนี้ก็ขอเรียนตามรัฐธรรมนูญฯ ว่า ขอความกรุณาให้ ท่านรับพิจารณาโดยอาศัยหลักที่ฉันอ่านแล้วในเหตุผลของท่าน นี้เป็นประการที่หนึ่ง และในมาตรา ๑๐ ท่านรัฐธรรมนูญโปรดเปิดอนุมาตรา ๓ มีความสำคัญอยู่ว่า "เรื่อง น้ำประปาสาธารณสุข อาบน้ำ หรือซักฟอกเสื้อผ้าในแม่น้ำลำคลอง ลำธาร บ่อนหรือสระ น้ำสาธารณะ" นี้มีความสำคัญในอนุมาตรา ๓ และมีความสำคัญในเบื้องต้นที่ฉันได้พูดไว้แล้ว เมื่อกี้ ขอเรียนซ้ำอีกครั้งหนึ่ง "จึงสมควรจะได้มีการควบคุมการแพร่หลายของโรค นี้โดยการแยกคนโรคเรื้อนออกเสียจากผู้ที่มิได้เป็นโรค" คือให้อยู่ห่างเสียจากที่ประชุมชน

แต่ขอใ้พิจารณาพิจารณาสิ่งทีฉันจะขอกับท่านบ้าง ข้อที่หนึ่ง บัดนี้ท่านได้สร้าง โรงพยาบาลหรือนิคมโรคเรื้อนขึ้นในจังหวัดนครศรีธรรมราชเมื่อก่อนโรงโรคเรื้อนนี้ เจ้าสมิทรสมานผู้ใจบุญได้ตั้งไว้ในที่ชุมนุมชน ซึ่งเป็นที่คั้งที่ทำการของกองทหารจังหวัดนครศรีธรรมราชบัดนี้ เรียกว่าสวนป่าหรือสวนราชฤดี แต่บัดนี้สวนป่านั้น ในบัดนี้ กลายเป็นที่ชุมนุม กล่าวโดยเฉพาะเป็นที่คั้งของมณฑลทหารบกที่ ๒ ทางการจึงได้จัดการย้ายโรงพยาบาลโรคเรื้อนนี้มาไว้ที่ตำบลเสาชิง

ทำการแทนประธานสภา ฯ คุไม่เข้าเรื่องเลย จะถามว่าที่ตั้งพอใหม่หรืออะไรควรจะเป็นรูปนั้น จะไปพูดว่าที่ชุมนุมชนหรือไม่ชุมนุมชนนั้นคุไม่เกี่ยวข้องกันเลย พยายามพูดให้เขาเรื่องสักหน่อย

นายฉ่ำ จำรัสเนตร (นครศรีธรรมราช) : ขอขอบพระคุณท่านประธาน ที่กรุณาแนะนำ

เมื่อย้ายจากมณฑลทหารบกแล้วก็นำตั้งในที่ชุมนุมชนอีก กล่าวคือมาตั้งอยู่ริมคลองซึ่งอยู่ทางหลังของโรงโรคเรื้อน ที่คั้งนั้นโดยท่านอธิบดีกรมสาธารณสุขเดี๋ยวนั้น ครั้งนั้นยังมิได้เป็น คุไปตรวจและท่านได้เดินตรวจจากกรอนพิบูลย์ ไปจนถึงเขาจอมทอง แต่หาได้เข้าไปดูสถานที่ที่มีผู้ชี้แจงว่าสมควรจะคั้งไม่ ท่านเดินดูริมสองฟาก

คลองเท่านั้นเอง บัดนี้สถานที่ตั้งอยู่ในที่ชุมนุมชนเป็นที่ซึ่งประชาชนอยู่แน่นชนิด และ
 โรงโรคเรื้อนเป็นลิมแทรกเข้าไป ทั้งนี้เรียกว่าจากนครถึงรอนพิบูลย์ คราวนี้มีคลอง
 ใหญ่เรียกว่าคลองพุทธงมไหลจากโรงโรคเรื้อนไปสู่แม่น้ำใหญ่ คือปากพอง และ
 ประชาชนได้ใช้น้ำในคลองนี้สำหรับอาบกินและใช้สอยด้วยประการต่าง ๆ ดังกฎ
 หมายที่ฉันอ่านให้ฟังแล้วในมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ ว่า "คลอง ลำธาร บ่อ หรือ
 สระน้ำสาธารณะ" โรงโรคเรื้อนนี้ไปตั้งอยู่ในที่ลำธารประการหนึ่ง ประการที่ ๒ อยู่
 ในที่ชุมนุมชน กล่าวคือก่อนอยู่ในบ้านเคี้ยวนี้ออกมาหน้าประตูบ้าน นี้เปรียบเทียบของ
 จริง เรื่องเช่นนี้ฉันได้เคยร้องเรียนกับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขเมื่อ
 ครั้งยังเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยมาแล้ว บัดนี้ ฉันขอความกรุณาว่า
 ที่แสดงนี้เป็นความจริง ขอความกรุณาว่าท่านจะไม่สร้างตรงนี้ จะย้ายไปอยู่ที่อื่นได้
 ไหม ขอความกรุณาท่านขอทราบท่านพร้อมด้วยประชาชน ๔ แสน ในจังหวัดนครศรี
 ธรรมราชด้วย

พ.อ. ชวง เขวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ภายหลัง
 ละเอียดยในมาตรา ๑๐ ที่ห้ามไม่ให้คนโรคเรื้อนปฏิบัติกรต่าง ๆ มีการร่อนน้ำ อาบ
 น้ำในแม่น้ำลำคลองต่าง ๆ เหล่านี้เป็นเรื่องการรังเกียจมากกว่า หลักของการคิด
 โรคนั้นจะต้องอยู่ร่วมกัน ส่วนนี้เป็นเรื่องการรังเกียจ ทั้งนี้ เราคัดความรังเกียจ
 สำหรับบุคคลบางคนซึ่งยังไม่ถึงขนาดที่จะนำหรือบังคับให้ เขาไปอยู่ในนิกมหรือสถานที่
 รักษาพยาบาล บางทีเราให้เขาปฏิบัติด้วยวิธีแยกจากครอบครัว และมีบทบัญญัติ
 ห้ามไว้ ส่วนข้อเท็จจริงที่พูดออกมานอกกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องนิกมจังหวัดนครศรีธรรม
 ราช โดยหว่าชาวนิคมไชน่าในแม่น้ำลำคลองนั้นเป็นข้อเท็จจริง ซึ่งเมื่อไปใหม่ ๆ
 อาจจะใช้จริง แต่โดยหลักแล้ว เขาจะต้องไชน่าบอ ส่วนสถานที่นั้นสร้างไว้แล้ว ถ้า
 จะต้องย้ายก็จะต้องใช้เงินอีกมากมาย ถ้าของบประมาณแล้วท่านคงไม่ให้เป็นแน่

ร.ท. ประจวบ มหาพันธ์ (อุครธานี) ตามที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติ
 โรคเรื้อนขึ้นมาฉันเห็นชอบด้วยเป็นอย่างยิ่ง แต่สงสัยอยู่ข้อหนึ่งว่า ในจังหวัด
 สกลนครซึ่งมีผู้เป็นโรคเรื้อนอยู่หมู่หนึ่ง รัฐบาลจะจัดการแยกเมื่อไร

พ.อ. ชวง เขวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข นิคม

แตงนึ่งก็ได้จัดไว้ตอนข้างดี ที่ผักขาดเฉพาะสุชศาลา ถ้ามีเงิน ก็จะจัดตั้งโดยเร็ว
เกี่ยว

นายแก้ว สิงหนะคเซนทร์ (พิจิตร) : ขอประทานเสนอให้ลงมติ
มีสมาชิกรับรอง

ทำการแทนประธานสภา ฯ : ขอให้ที่ประชุมวินิจฉัยผู้ใดเห็นควรรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป ขอให้ไปรคยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือส่วนมาก

ทำการแทนประธานสภา ฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรคยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑ นาย

ทำการแทนประธานสภา ฯ : เป็นอันว่าที่ประชุมรับหลักการแห่งร่างพระ
ราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป สงกรรมาธิการสามัญหรือวิสามัญ

พ.อ.ชวง เขวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข : สามัญ

ทำการแทนประธานสภา ฯ : กำหนดแปรญัตติกายในกี่วัน

พ.อ.ชวง เขวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข : ๓ วัน

ทำการแทนประธานสภา ฯ : สงกรรมาธิการสามัญ ชุดที่ ๓ แปรญัตติกายใน

๓ วัน

ไม่มีผู้คัดค้าน

ทำการแทนประธานสภา ฯ : ขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๑.๒๐ นาฬิกา

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

ผู้ตรวจรายงาน

๑. ร.ท. ประจวบ มหาจันทร์
๒. เจียน หงส์ประภาส
๓. ขอย ราษฎร์วิรุฬห์กิจ
๔. ทองดี ณ กาฬสินธุ์
๕. เสกกล เจตสมมา

- ประเสริฐ ปัทมะสุนทร
ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ
สุรินทร์ ลีพลากร
สุพันธ์ ชาวดีเกษณลิขิต
เล็ก จารุณี
ศิริ มนต์ไทรเวศย์

ตรวจแล้ว ๒๑. ก.ค. ๔๗

เจริญ ปัทมโร

รักษาการแทน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

พลเรือตรี กระแส ประวาทะนาวัน ทรยุทธ เสนี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร